Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1675 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 15 septembrie 1954

UTEMIȘTI ȘI UTEMISTE, TINERI ȘI TINERE!

Recensămîntul general al copiilor între 1-14 ani și al neștiutorilor de carte este ultimul pas spre victoria definitivă în lupta împotriva analfabetismului. Sprijiniți îndeaproape munca comisiilor de recenzori, ajutați-le să obțină datele cele mai exacte!

Pentru victoria deplină a luminii științei de carte

PE ÎNTREG CUPRINSUL țării au început cursurile școlilor de toate gradele. Poate că nicăieri nu-ți dai mai bine seama de marea semnificație a începutului de an școlar, de bucuria tinerilor de a se afla în preajma vechii lor prietene — cartea, decît în clasele a I-a elementară, unde micii școlari încep să se familiarizeze cu învățătura, să se pregătească pentru marile îndatoriri ce-i așteaptă la capătul anilor petrecuți în băncile claselor. Cît de frumos și înduioșător este spectacolul acesta al micilor oameni care sorb fiecare cuvînt din gura învățătorului sau învățătoarei, care se căznesc să tragă primele liniuțe drepte cu condeiul pe tăbliță? Și cît de mult se deosebește el de tabloul sumbru pe care-l puteam vedea altădată în satele și orașele noastre: sute și mii de copii rămași în afara școlii, rătăcind murdari și în zdrențe pe maidane, trăind în mizerie și în întunericul neștiinței de carte.

Este cunoscut faptul că datorită eforturilor regimului de democrație populară, analfabetismul — această plagă care lovea în proporție de masă poporul muncitor — este pe cale de lichidare. Din numărul de peste 4 milioane de analfabeți care constituia altădată rușinea țării noastre, au învățat să scrie și să citească în ultimii zece ani mai mult de 3 milioane de oameni. Luptînd pentru a asigura toate condițiile necesare lichidării analfabetismului și ridicării nivelului cultural al celor ce muncesc, partidul și guvernul au făcut să crească de două ori față de anul 1938-1939 numărul învățătorilor și al educatorilor, au făcut să se tipărească 38 milioane de exemplare de manuale didactice dintre care 3.700.000 numai în limbile minorităților naționale. Cu puteri sporite, cu dorința aprigă de a nu lăsa nici un om, copil de vîrstă școlară sau moș gîrbovit de ani care să nu știe carte, se avîntă acum organele puterii populare în lupta pentru lichidarea deplină a analfabetismului, pentru a închide pe totdeauna orice izvoare care-i pot da naștere. Un rol de mare importanță în această nobilă acțiune îl va avea recensămîntul general al copiilor în vîrstă de 1-14 ani și al neștiutorilor de carte în vîrstă de peste 14 ani care va avea loc duminică 19 septembrie 1954. În această zi, fiecare casă din orașele și satele țării va fi vizitată de recenzori care, fiind primiți cu bucurie de către cetățeni, se vor interesa despre copiii de la 1-14 ani și despre vîrstnicii neștiutori de carte pentru a întocmi o evidență a acestora, devenită acum atît de necesară.

Luați un formular dintre acelea folosite de comisiile de recensămînt și priviți-l cu atenție. Nu se poate să nu vedeți că această înșiruire, în aparență seacă, de rubrici și cifre, este de fapt un document grăitor care ilustrează scopul și însemnătatea recensămîntului, dorința de a lumina viața poporului muncitor — trăsătură principală a orînduirii democrat-populare. Într-adevăr, recensămîntul acesta va ajuta la ținerea în evidență a ultimilor analfabeți și copii rămași în afara școlii, precum și a acelora care nu și-au terminat clasele cursului elementar și va folosi la luarea măsurilor necesare pentru a-i alfabetiza pe toți neștiutorii de carte și a-i ajuta să-și termine cursurile școlilor elementare, făcînd să se îndeplinească visul de veacuri al celor mai buni oameni ai patriei noastre, să nu mai existe nici un cetățean neștiutor de carte în R. P. R., Aceasta se va realiza în cursul acestui an școlar, ultimul din cincinal. În același timp, recensămîntul va contribui la cunoașterea datelor celor mai importante pentru pregătirea cifrelor de control din domeniul învățămîntului pentru cel de al doilea plan cincinal — plan care va marca o nouă și considerabilă înaintare a poporului nostru pe drumul construirii socialismului, al ridicării bunăstării sale materiale și culturale. De asemenea pe baza datelor reieșite din recensămînt, cunoscînd numărul elevilor din rîndul minorităților naționale, se vor putea organiza un număr corespunzător de școli în limbile respective.

Tot cu ajutorul recensămîntului organele de stat vor putea afla numele tuturor orfanilor și al copiilor din familiile numeroase care întîmpină greutăți în întreținerea lor și vor putea aplica Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a C.C. al P.M.R. cu privire la ocrotirea copiilor rămași fără părinți sau lipsiți de posibilitatea de a fi crescuți în familie. care este o pildă despre grija și dragostea regimului nostru pentru tînăra generație, despre condițiile de dezvoltare pe care le asigură acesteia.

Recensămîntul este o operație pe cît de greu de realizat pe atît de importantă și care trebuie să dea în același timp rezultate deosebit de exacte, înregistrînd cu rigurozitate situația reală existentă pe teren. Nu încape îndoială că aceasta depinde în bună măsură de cei care vor face parte din comisiile de recensămînt. Dar trebuie să ne fie clar, oricît se vor strădui aceștia, nu vor putea realiza aproape nimic fără sprijinul tuturor organelor de stat, al organizațiilor de masă, al activiștilor din toate domeniile de activitate obștească, al utemiștilor și pionierilor și în primul rînd al cetățenilor.

Iată de ce simplii cetățeni ca și funcționarii aparatului de stat, activiștii sfaturilor populare și ai organizațiilor de masă și mai ales utemiștii și pionierii vor dovedi că au înțeles răspunderea ce le incumbă în lupta pentru stîrpirea moștenirii blestemate a trecutului — analfabetismul, ușurînd munca recenzorilor, dîndu-le toate informațiile exacte de care au nevoie, mergînd din casă în casă în vecinătate cu ei și sprijinindu-i în îndeplinirea însemnatelor lor sarcini, ajutînd la lămurirea populației asupra adevăratelor scopuri ale recensămîntului și la combaterea zvonurilor pe care dușmanii noștri, în furia lor oarbă față de toate realizările poporului, nu vor întîrzia să le lanseze. Ziua de 19 septembrie să fie o zi a porților deschise, o zi în care, primindu-i cu bucurie pe recenzori și ajutîndu-i în munca lor, să sărbătorim de fapt apropiata victorie deplină în lupta împotriva analfabetismului, parte integrantă din revoluția culturală, care va ridica poporul nostru pe culmile nebănuite ale luminii, științei și culturii.

Cu aparatul fotografic pe glob

Pentru victoria noului

„S-o luăm înaintea timpului!" — Cuvintele acestea au devenit dragi și apropiate tinerilor constructori ai Chinei Populare. Tinerii chinezi au pornit cu pasiune și entuziasm lupta pentru nou, pentru inovații, pentru biruirea și depășirea normelor vechi, pentru victoria metodelor înaintate de muncă.

Fotografiile alăturate care ne-au sosit deunăzi din R. P. Chineză ne ajută să facem cunoștință cu cîțiva din miile, din zecile de mii de tineri inovatori și fruntași în muncă ai Chinei.

Fotografia 1 (medalion) o reprezintă pe tînăra strungăriță inovatoare Cen Hun-Cih în vîrstă de 18 ani de la atelierele de oțel și fier Șih Cin-șan Ea a mărit într-un scurt interval de timp, de 5 ori productivitatea muncii.

Fotografia a II-a ne prezintă un aspect de la expoziția invențiilor și inovațiilor muncitorilor de la oțelăriile din Anșan, expoziție care s-a deschis în palatul Culturii Muncitorilor din Pekin. Tînărul inovator Van Ciun-lun care în decurs de patru ani a făcut 8 inovații, vorbește vizitatorilor expoziției despre ultima lui inovație „Mandrina universală" pentru strung.

În fotografia a III-a îl putem vedea pe tînărul tehnician Liu Tsu-vei (dreapta) care de cînd a venit la uzinele din Anșan a făcut nu mai puțin de 20 invenții, inovații și propuneri de raționalizări.

Să întîmpinăm cel de al II-a Congres al P. M. R. și cea de a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie cu noi succese în îndeplinirea și depășirea planului de stat pe 1954 la toți indicii!

Scrisoarea colectivă a muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor și funcționarilor din unele întreprinderi din regiunea Stalin

La 30 octombrie va avea loc cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn — eveniment deosebit de important în viața poporului nostru muncitor.

Congresul partidului are loc în preajma celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, sărbătoare scumpă pentru oamenii muncii din lumea întreagă.

Strîns uniți în jurul Partidului Muncitoresc Romîn și al Comitetului său Central, întărind necontenit unitatea dintre partid, guvern și popor, oamenii muncii din țara noastră își exprimă hotărîrea de a întîmpina Congresul partidului și cea de a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie cu succese în lupta pentru dezvoltarea economiei naționale, pentru dezvoltarea agriculturii și a industriei producătoare de bunuri de larg consum, pentru lărgirea circulației mărfurilor, pentru continua ridicare a nivelului de trai al celor ce muncesc.

În marea întrecere socialistă ce s-a desfășurat în cinstea aniversării unui deceniu de la eliberarea țării noastre, muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din întreprinderile din regiunea Stalin — alături de întregul popor muncitor — au dobîndit succese de seamă în lupta pentru creșterea continuă a producției și productivității muncii, pentru reducerea prețului de cost și îmbunătățirea calității produselor, pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat pe anul 1954 la toți indicii. Aceste realizări dovedesc încăodată că în fiecare întreprindere din industrie, transporturi și construcții există încă mari posibilități și nesecate rezerve interne care pot și trebuie să fie valorificate în scopul îndeplinirii și depășirii sarcinilor planului cincinal.

Acum, cînd partidul nostru concentrează forțele întregului popor muncitor pentru realizarea unui puternic avînt al agriculturii și pentru dezvoltarea mai rapidă a producției bunurilor de larg consum, ne adresăm tuturor muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor și funcționarilor din întreprinderile industriale care execută comenzi pentru agricultură sau produc mărfuri pentru consum popular, cu chemarea de a îndeplini în mod exemplar sarcinile de producție prevăzute în Planul de Stat pe anul 1954.

În consfătuirile de producție care au avut loc în întreprinderile noastre, ne-am luat următoarele angajamente:

Uzinele de tractoare „Ernst Thälmann"

Pînă în ziua de 30 octombrie a.c. și în cinstea zilei de 7 Noiembrie vom da 19 tractoare peste plan.

Vom realiza o creștere a productivității muncii cu 5% față de sarcina planificată, pînă la 30 octombrie.

Vom depăși pînă la 30 octombrie sarcina de reducere a prețului de cost cu 5%.

Prin folosirea rațională a materiilor prime și a materialelor vom realiza pînă la 30 octombrie economii de 340.000 lei, iar la lucrările de investiții executate de întreprindere vom face economii de 20.000 lei.

Pînă la 30 octombrie vom produce 15 sortimente de bunuri de larg consum, față de 6 sortimente prevăzute în planul departamental de producție pe 1954.

Pentru realizarea angajamentelor de mai sus vom lua următoarele măsuri tehnico-organizatorice:

— construirea unor mandrine de strîngere pneumatică la operațiile de eboș;

— construirea unui dispozitiv de rectificare a liniei de manetoane a arborelui, cu orientarea în găurile flanșelor;

— confecționarea a 100 perechi rame de formare de diferite mărimi;

— punerea în stare de funcționare a sistemului de ventilație pe întreg sectorul oțelărie;

— revizuirea sistemului de ventilație și încălzire la turnătoria de fontă și neferoase.

Se va stabili de către cabinetul tehnic și Cercul A.S.I.T. 15 teme de inovații și se va organiza un concurs pentru realizarea lor.

Se va organiza o expoziție cu inovațiile și sortimentele noi de bunuri de larg consum, realizate în această perioadă.

Pentru extinderea experienței înaintate vom organiza 7 conferințe tehnice la cabinetul tehnic și clubul uzinei.

Uzinele „Steagul Roșu"

Întreaga uzină va lucra la 30 octombrie în contul zilei de 23 noiembrie.

Vom realiza pînă la 7 Noiembrie sarcina anuală de piese pentru agricultură.

Productivitatea muncii pe cap de muncitor va crește cu 1% față de cea planificată.

Vom depăși sarcina de reducere a prețului de cost la producția noastră comparabilă, cu 10% peste cifra planificată.

Vom realiza economii în valoare de 700.000 lei, prin folosirea justă a materiilor prime și a materialelor.

Vom lărgi sortimentul bunurilor de larg consum cu încă patru produse. Vom organiza un concurs pentru rezolvarea a 8 teme de inovații care se vor lansa în acest scop.

Vom organiza schimburi de experiență la locurile de muncă pentru extinderea metodelor sovietice Bikov-Bortkevici și Kolesov.

Rafinăria nr. 9 — Orașul Stalin

Vom îndeplini planul la toți indicii pe luna septembrie și octombrie realizînd:

— depășirea planului la uleiuri cu 5% și la unsori cu 6%;

— creșterea productivității muncii cu 7% peste sarcina planificată;

— reducerea prețului de cost cu 1%.

Vom realiza economii în valoare de 70.000 lei.

Din economiile realizate la chimicale vom asigura funcționarea timp de 3 zile a instalațiilor de deparafinare.

Vom da produse de larg consum în valoare de 170.000 lei.

În scopul îndeplinirii acestor angajamente vom lua următoarele măsuri tehnico-organizatorice:

— vom asigura aprovizionarea continuă cu materii prime, materii auxiliare și materiale. Pînă la 10 octombrie vom introduce parțial mica mecanizare la operația de strîngere a butoaielor la instalația de unsori consistente.

Fabrica de postav „Libertatea" — Sibiu

Pînă la 30 octombrie vom da peste plan 2500 m.p. stofă de lînă.

Vom crea 2 articole noi în 6 desene diferite.

Vom îmbunătăți calitatea produselor cu 6% față de sarcina planificată.

Vom îmbunătăți indicii de utilizare a mașinilor de bază cu 0,8%.

Vom reduce prețul de cost al produselor cu 0,5% față de sarcina planificată.

Printr-o utilizare mai rațională a materiilor prime și a materialelor, vom face economii în valoare de 20.000 lei, iar prin valorificarea deșeurilor vom realiza produse în valoare de 16.000 lei.

Productivitatea muncii o vom ridica cu 1,2% față de sarcina planificată.

Pentru îmbunătățirea circulației mărfurilor vom livra în termen beneficiarilor sortimentele planificate.

Vom crea condiții pentru aplicarea metodei Ciutkih și a inițiativei textilistei Alexovici Antoaneta.

În această perioadă vom pune în funcțiune un cazan de aburi la țesătorie, vom mecaniza descărcarea baloturilor și vom perfecționa rampa de control de la apretura umedă.

Pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă ale salariaților din întreprinderea noastră, vom confecționa dulapuri pentru haine în secția filatură pieptănată.

Fabrica de zchăr Bod

Vom face o revizuire a tuturor mașinilor și instalațiilor pentru a vedea dacă lucrările de remont s-au făcut în bune condițiuni, astfel ca, la începerea campaniei de prelucrare, să asigurăm funcționarea continuă a întregii capacități de producție.

Pînă la 30 octombrie vom depăși planul de prelucrare a sfeclei cu 1%.

Vom da pînă la 7 Noiembrie 90.000 kg. zahăr peste plan.

Vom spori productivitatea muncii cu 5% peste sarcina planificată.

În același timp vom realiza economii în valoare de 45.000 lei.

Vom termina recoltarea și recepționarea sfeclei de zahăr cu 5 zile înainte de termen.

Vom reduce pierderile de sfeclă la recepție și canale cu 0,25% față de pierderile normate — prin buna organizare a însilozărilor după metodele sovietice.

Vom satisface obligațiile contractuale încheiate cu cultivatorii, privind repartizarea cotei de borhot și plata drepturilor.

Vom aplica metodele sovietice Voroșin, Iarovoi și Sillin.

Intreprinderea de produse lactate Sighișoara

Vom da peste plan, pînă la 30 octombrie, 10 tone unt, 5 tone brînzeturi și 40 hl. lapte pentru consum.

Vom spori productivitatea muncii în această perioadă cu 5% față de plan.

Vom realiza reducerea prețului de cost față de sarcina planificată pe luna septembrie cu 2%, iar pe luna octombrie cu 6,34%.

Vom îmbunătăți calitatea produselor dînd produse de calitatea I-a în proporție de 95% la unt, 45% la brînzeturi fermentate și 60% la brînzeturi comune.

Vom păstra o justă corelație între principalii indici de plan.

Pînă la 20 septembrie vom aproviziona punctele de colectare și centrele de smîntînire cu toate materialele necesare recepționării și prelucrării laptelui, iar pînă la 15 octombrie ne luăm angajamentul să amenajăm 4 localuri pentru centrul de smîntînire.

Intreprinderea de bunuri de larg consum „23 August"

Pînă la 30 octombrie vom produce peste plan bunuri de larg consum în valoare de 100.000 lei.

Vom spori productivitatea muncii față de cea planificată cu 2%.

Vom reduce prețul de cost cu 1% față de cifra planificată.

Vom realiza economii în valoare de 19.000 lei.

Vom intensifica lupta pentru descoperirea și folosirea rezervelor interne, dezvoltînd o secție de strungărie în lemn, care va produce obiecte casnice pentru populație.

În vederea îmbunătățirii condițiilor de trai, vom începe construirea unei case de odihnă pentru salariații noștri — la Poiana Stalin.

Cooperativa Hălchiu, raionul Stalin

Vom depăși planul de aprovizionare cu 3%, iar cel de desfacere cu 7%.

Vom depăși planul de contractări și achiziții, pe sortimente, cu 25%.

Vom depăși planul de încasare de fond social cu 10%.

Vom reduce cheltuielile de circulație în toate sectoarele de activitate cu 5% față de plan, mărind viteza de circulație a mărfurilor cu 2 zile.

Vom realiza o creștere a rentabilității cooperativei cu 1% peste cifra planificată.

Pentru o mai bună deservire a consumatorilor, vom organiza o brigadă de bună deservire.

Atelierele de automotoare C.F.R., Orașul Stalin

Vom depăși planul producției globale pînă la 30 octombrie cu 12%.

Vom reduce timpii de imobilizare a materialului rulant (automotoare și locomotive Diesel) aflate în reparație, cu 3% față de timpii realizați în semestrul I/1954.

Vom depăși productivitatea muncii planificată cu 6%.

Vom reduce prețul de cost cu 2% peste sarcina planificată. Prin utilizarea resurselor interne vom realiza economii de 110.000 lei.

Vom îmbunătăți calitatea producției reducînd căderile în termen de garanție cu 4% și rebuturile cu 4% față de semestrul I/1954.

În această perioadă vom produce cu 38% mai multe bunuri de larg consum decît în luna august a.c., realizînd în același timp încă 4 noi sortimente.

Pînă la 30 octombrie vom pune la dispoziția statului, din fondul de rulment, suma de 240.000 lei.

Pentru ducerea la îndeplinire a acestor angajamente, vom lua următoarele măsuri:

— în zilele de turnare a pieselor grele vom folosi 2 cubilouri, organizînd în acest scop echipele de zidari pentru reparații, răcirea rapidă a cubilourilor și aprovizionarea cu cocs, fontă și piatră de var;

— pentru utilizarea mai judicioasă a spațiului de lucru în turnătorie, vom adopta turnarea port-saboților în etaje, folosind în același timp turnarea cu oala direct din macara.

În vederea extinderii experienței înaintate vom organiza schimburi de experiență cu metoda sovietică Kolesov.

Intreprinderea 504 — Construcții, Făgăraș

În ziua de 30 octombrie a.c. vom executa lucrări în contul zilei de 9 noiembrie.

Vom depăși productivitatea muncii pe această perioadă, peste sarcina planificată, cu 15%.

Vom reduce prețul de cost cu 1% față de sarcina planificată la producția de bază.

În vederea întăririi sectorului socialist în agricultură, vom preda la 1 noiembrie, adică cu 2 luni înainte de termen, 4 grajduri de tineret taurin, 2 pentru viței, un grajd de cai, un atelier mecanic, o remiză pentru tractoare.

Pînă la 7 Noiembrie vom termina construirea a 57 apartamente în cadrul lucrărilor noastre.

Vom accelera cu 6 zile viteza de rotație a fondului de rulment.

Vom reduce cheltuielile administrative-gospodărești cu 2%.

În vederea realizării acestor angajamente vom lua o serie de măsuri tehnico-organizatorice:

— vom organiza brigăzi complexe și de specialitate, astfel ca 95% din totalul lucrărilor să fie executate de acestea;

— vom containeriza în întregime producția fabricii noastre de cărămizi;

— vom mecaniza integral transporturile pe verticală;

— vom utiliza 100% schelele de inventar la executarea tencuielilor interioare.

Pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale salariaților noștri vom da în folosință, pînă la 20 septembrie, un cămin de zi cu 50 locuri.

O.C.L. Produse Industriale, Intreprinderea Sibiu

Vom îndeplini planul de desfacere pe luna septembrie în proporție de 102%, iar pe luna octombrie în proporție de 103%.

Vom realiza planul de aprovizionare din resurse locale cu 115% pe luna septembrie, iar cu 120% pe luna octombrie.

Vom spori productivitatea muncii cu 2% pe luna septembrie și cu 2% pe luna octombrie.

Vom reduce cheltuielile de circulație sub sarcina planificată cu 2% pe septembrie și 4% pe octombrie.

Ne vom preocupa de o cît mai bună deservire a cumpărătorilor; în acest scop vom efectua recepții severe pentru a nu se strecura produse de proastă calitate în unitățile noastre de desfacere.

În vederea descoperirii de noi resurse locale, vom întocmi un nomenclator pe produse de larg consum, solicitate de consumatori, comandînd fabricarea acestor obiecte de către întreprinderile din regiunea noastră.

În scopul măririi vitezei de circulație a mărfurilor din depozite, vom organiza, ori de cîte ori va fi nevoie, brigăzi de sprijinire a personalului de la depozite, astfel ca mărfurile sosite să fie puse în vînzare în cel mult 24 ore.

Vom organiza 2 schimburi de experiență între brigăzile de bună deservire pentru extinderea experienței lor în deservirea conștiincioasă a oamenilor muncii.

IPROFIL — Măgura Codlei

Pînă la 30 octombrie vom da peste plan 130 bucăți caroserii și 130 cabine pentru autocamioane

Vom realiza o creștere a productivității muncii de 15% peste sarcina planificată.

Vom realiza o reducere a prețului de cost de 0,30% față de sarcina planificată.

Prin folosirea largă a rezervelor interne, vom realiza economii în valoare de 200.000 lei.

În cadrul producției bunurilor de larg consum, vom produce peste plan 300 bucăți noptiere, 600 bucăți scaune, 1.000 bucăți taburete.

Cabinetul tehnic împreună cu cercul A.S.I.T. vor lansa 6 teme de inovații și vor organiza un concurs pentru rezolvarea lor.

★

În întîmpinarea celui de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn și a celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, chemăm pe toți muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii întreprinderilor din întreaga țară să dezbată și să analizeze, în consfătuirile de producție, posibilitățile de ridicare la un nivel mai înalt a întrecerii socialiste, prin stabilirea de sarcini reale și prin luarea de angajamente care să asigure îndeplinirea și depășirea acestor sarcini.

Să muncim și mai hotărît, dragi tovarăși, pentru îmbunătățirea activității de producție și gospodărești a întreprinderilor în care lucrăm, în așa fel încît, să putem raporta celui de al II-lea Congres al partidului nostru drag, un bilanț cît mai bogat de realizări. Să extindem în mod sistematic experiența înaintată a fruntașilor în producție, să folosim cu chibzuială materia primă și materialele încredințate, realizînd însemnate economii, să asigurăm o mai bună folosire a utilajului și a timpului de lucru, să reducem necontenit prețul de cost al produselor și să ridicăm procentul produselor de calitate, să lărgim circulația mărfurilor, să intensificăm schimbul de mărfuri dintre oraș și sat și să deservim cît mai civilizat pe oamenii muncii.

Să punem întreaga noastră capacitate și inițiativă creatoare în slujba înfăptuirii politicii partidului — de ridicare necontenită a nivelului de trai, material și cultural, al oamenilor muncii de la orașe și sate!

Jurnal artistic

„Locotenentul lui Rakoczi"

După „Un petec de pămînt", „Mateiaș gîscarul", „Furtuna", cinematografia maghiară prin noua sa producție „Locotenentul lui Rakoczi" ne oferă posibilitatea de a vedea încă un film de înaltă valoare artistică.

Filmul „Locotenentul lui Rakoczi" își propune să înfățișeze — prin povestirea vieții unor oameni simpli — vitejia, dragostea de patrie și de libertate, optimismul și voia bună a poporului maghiar. Această idee centrează în jurul său toate episoadele principale ale scenariului literar scris de Barbas Tibor. Printr-o pricepută țesătură a intrigii, printr-un dialog concis, plin de poezie, care abundă în replici spirituale, inspirate din umorul sănătos popular, scenariul redă clar și convingător miezul de idei al filmului. Scenariul se remarcă și prin unitatea și în același timp prin varietatea acțiunii, care se desfășoară pe două planuri: pe cîmpul de luptă și în satul frumoasei Ana, iubita viteazului Ianoș Bornemissza. Acesta este un fost iobag, soldat simplu în armata de eliberare a prințului Rakoczi, care pe la începutul secolului al XVIII-lea conducea luptele celor mulți împotriva asupririi habsburgice. Prin eroismul de care dă dovadă, Ianoș cîștigă simpatia tovarășilor săi de luptă și prețuirea comandanților care îl avansează întîi la gradul de sergent și apoi, în urma capturării șefului armatei dușmane, la gradul de locotenent.

O scenă din film

Împreună cu viteazul locotenent participăm la viața frămîntată a epocii, cunoaștem aspectul satului maghiar, luăm parte la marile bătălii unde curajul și setea de libertate a iobagilor au înfruntat tunurile și pregătirea militară a soldaților din armata regulată. Din întreaga desfășurare a filmului reiese cu claritate, întruchipată artistic, ideia marxistă profund științifică, întemeiată pe datele realității, că masele populare sînt făuritoarele istoriei, că de lupta și de frămîntările lor depind evenimentele istorice. În Ungaria secolului XVIII asuprirea neomenoasă habsburgică a ridicat masele populare la luptă, a determinat o puternică mișcare de eliberare în rîndurile iobagilor și ale tuturor celor asupriți. Această mișcare a antrenat împreună cu ea toate forțele sociale progresiste ale epocii, inclusiv partea înaintată a boierimii interesată la rîndul său ca puterea să fie smulsă din mîna nobililor habsburgi. Fără a face din aceasta o problemă specială, filmul pune totuși în evidență contradicțiile și diferențierile din sinul nobilimii maghiare, prin înfățișarea nobililor trădători în frunte cu Inczendy. Aceștia, dornici ca situația lor socială să rămînă neschimbată și temîndu-se de avîntul luptei de eliberare a poporului, s-au strecurat pînă la conducerea armatei, de unde prin toate mijloacele, printre care și trădarea, încearcă să frîneze și să înăbușe mișcarea populară.

Ideile mari, galeria de tipuri, evenimentele ce se desfășoară într-un ritm rapid, aspectele multiple și complexe ale acestor zile clocotitoare pe care le dezvăluie filmul „Locotenentul lui Rakoczi", oferă un bogat material de cunoaștere artistică a epocii.

Scenariul și filmul, pătrunse de un profund caracter popular, militează pentru idealurile înalte de libertate ale poporului și vădesc o puternică influență folclorică. Nu numai cîntecul, dansurile și obiceiurile populare înfățișate pe ecran și angrenate organic în desfășurarea acțiunii mărturisesc aceasta, dar chiar prezența unor elemente de basm popular. Să ne amintim de pildă de năframa pe care Ana i-o dă iubitului ei Ianoș la despărțire pentru a-l feri de primejdii; în aceeași scenă el îi dă în schimb o monedă de un taler și o roagă dacă va fi amenințată de ceva să i-l trimită împreună cu cuvintele: „Este nevoie de vitejia ta".

Regizorul, Ban Frigyes, a știut să valorifice resursele bogate ale scenariului, să folosească asemenea procedee încît păstrîndu-se pe linia unui viguros realism, să imprime întregului film poezia, romantismul și atmosfera specifică vremii — ceea ce constituie unul dintre meritele sale principale. Pe alocuri însă, în special în tratarea scenelor de luptă, se simte o nuanță idilică, o prezentare roză, de operetă a războiului. Uneori s-ar zice că iobagii au dorit toată viața războiul, iar în luptă — care fără îndoială reprezintă o încercare plină de sacrificii și primejdii — în locul încordării, ei manifestă o exagerată veselie.

Acest neajuns nu poate umbri însă remarcabilele calități ale filmului. Deosebit talent a dovedit regizorul în realizarea atmosferei și mai ales în caracterizarea și individualizarea eroilor. Folosind în chip remarcabil posibilitățile actorilor, și valorificînd amănuntul artistic semnificativ, el a creat o imagine vie și expresivă a patosului revoluționar al poporului, redînd în film năzuința spre libertate a oamenilor simpli și sacrificiile de care sînt în stare pentru a cuceri o viață demnă. Alături de eroii principali, apar în film asemenea figuri cum ar fi căpetenia haiducilor, vesel, ager, neînfricat, primind moartea cu zîmbetul pe buze, comandantul Bottyan, drept și bun, apropiat de ostași, dar aspru cu cei fricoși, sau fratele mai mic al Anei copilul curajos care vrea din toată inima să lupte pentru libertate, chipuri pe care le îndrăgești și pe care nu le uiți, în ciuda faptului că sînt personaje secundare.

Regia și actorii se pot mîndri că au realizat pe ecran într-adevăr oameni vii, care trăiesc cu putere, eroi viguroși plini de temperament, cu sentimente tumultuoase, bogați sufletește. Cu multă sensibilitate, gingășie și gust artistic sînt înfățișate scenele dintre Ana și Ianoș. Despărțirea lor, bucuria revederii, fidelitatea dragostei lor adevărate, pasiunea cu care se iubesc emoționează și trezesc în spectator admirația pentru înalta frumusețe morală a oamenilor simpli, din popor.

Actorul Bitskey Tibor, interpretul locotenentului Bornemissza, a întruchipat tipul eroului popular aprig și neînfricat printr-un joc sincer și inteligent, subliniind trăsăturile caracteristice ale acestuia. Interpretarea plină de grație, simplitatea și farmecul actriței Vass Eva, au făcut ca Ana să apară ca un personaj viu, a cărui candoare și curățenie sufletească sînt cu finețe puse în evidență. Emoționantă și semnificativă este scena din închisoare. Ana este arestată pentru că a îndemnat oamenii să nu muncească în folosul vrăjmașilor. Încrezătoare în vitejia lui Ianoș și în puterea dragostei care-i leagă, ea nu-și pierde curajul și-l așteaptă cu toate că un camarad al lui Ianoș, acum trădător, îi spune că acesta a murit și vrea să o forțeze să se mărite cu el. Jocul nuanțat al actriței, expresivitatea ochilor, filmați într-un prim plan impresionant și felul ingenios cum a fost rezolvată cinematografic această scenă, face din ea una dintre cele mai bune din film. O creație originală și interesantă a realizat și Madi Szabo Gabor în rolul comandantului Bottyan. Gesturile mari, totuși stăpînite, zîmbetul ascuns și privirea luminoasă, sînt doar cîteva caracteristici care se întipăresc în mintea spectatorului și care conturează sugestiv caracterul comandantului popular. Nu se poate spune același lucru despre interpretul personajului Rakoczi, care a apărut rigid, rece și neconvingător.

La reușita filmului o contribuție masivă a adus operatorul. Codrii nepătrunși în care trăiesc haiducii, satele sărăcăcioase cu case mici acoperite cu stuf, drumurile prăfuite străbătute de armata de eliberare, cărările întortochiate pe care se rătăcesc austriecii și multe alte imagini filmate cu măiestrie se întipăresc în mintea spectatorului prin coloritul minunat, cu nuanțe apropiate foarte mult de cele reale, prin compoziția picturală a cadrului și prin puterea lor de expresie. Nu mai puțin interesant realizate sînt portretele eroilor filmului. Prim planurile Anei, ale lui Ianoș, ale luptătorilor din timpul bătăliei și ale micului toboșar, fratele Anei, sînt realizate cu deosebită artă. Culorile imaginilor întregului film, sînt vii, puternice, iar legăturile de culoare între diferitele fragmente filmate sînt făcute cu multă pricepere, dovedind un progres serios al cinematografiei maghiare în realizarea filmului colorat.

O mențiune deosebită trebuie acordată muzicii filmului scrisă de Farkaș Ferenc. Inspirată din bogăția melodică a creației populare, ea subliniază sugestiv sentimentele și caracterele eroilor, participînd uneori direct la acțiunea filmului.

Filmul, străbătut de un puternic suflu revoluționar, exprimînd într-o formă artistică superioară ideile și năzuințele înalte ale poporului, ne face să prețuim și mai mult talentul și măiestria creatorilor de pe tărîmul cinematografiei din R. P. Ungară.

MIRCEA DRAGAN

Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de eliberare la Timișoara

Marți la amiază, Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare, condus de generalul Cen I a sosit în orașul Timișoara unde va prezenta o serie de spectacole.

Oamenii muncii din Timișoara au făcut oaspeților o entuziastă primire.

Tov. Ion Moangă, președintele comitetului executiv al sfatului popular al regiunii Timișoara a adresat solilor artei chineze un călduros salut.

A răspuns conducătorul Ansamblului, general Cen I.

În cursul zilei oaspeții au vizitat orașul.

Seara la parcul de cultură și odihnă „Ștefan Plavăț" artiștii chinezi au prezentat un frumos spectacol la care au asistat mii de spectatori.

Publicul timișorean a făcut o caldă manifestare de prietenie solilor artei chineze.

(Agerpres)

Concert simfonic extraordinar dirijat de Niazi

Orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat din Capitală dirijată de Niazi, maestru emerit al artei din R.S.S. Azerbaidjană, laureat al Premiului Stalin, a dat marți seara în sala Ateneului R.P.R. un concert simfonic extraordinar cu concursul soliștilor sovietici Iulian Sitkovețki, laureat al Concursului Unional și al Concursurilor Internaționale de la Varșovia și Praga, vioară, și Rudolf Barșai, laureat al Concursului Internațional de la Budapesta, violă.

Din program au făcut parte: Simfonia a 4-a de Ceaikovski, Concertul pentru violă și orchestră de Handoșkin, solist Rudolf Barșai, Rondo Capricioso pentru vioară și orchestră de Saint-Saons, solist Iulian Sitkovețki, și Uvertura fantezie Romeo și Julieta de Ceaikovski.

Concertul a fost primit cu multă căldură de publicul bucureștean.

(Agerpres)

Informații

Duminică seară s-au reîntors în Capitală tovarășii Constantin Mateescu, președintele Centrocoop-ului, Ana Lungu, Ion Țubic și Marin Roban, membri ai delegației Centrocoop din R.P.R. care a participat la cel de al 19-lea Congres al Alianței Cooperatiste Internaționale, la Congresul Ghildei Internaționale a femeilor cooperatoare și la lucrările Conferinței internaționale cooperatiste de presă și învățămînt care au avut loc între 1-9 septembrie la Paris.

★

Marți la amiază, a sosit în Capitală, o delegație de muncitori constructori navali din Danemarca, care vor vizita țara noastră la invitația Consiliului Central al Sindicatelor.

Delegația este alcătuită din John Edvin Johannesson, Einar Sigurt Jensen, Georg Peter Thorvald Ibsen, Harold Anker Hansen, Age Gudmand Bror Janasson.

Pe aeroportul Băneasa oaspeții au fost întîmpinați la sosire de tov. Martin Covaci, președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria metalurgică și a constructiilor de mașini și de numeroși activiști.

(Agerpres)

Tribuna INOVATORULUI

Succesul tînărului inginer

Reforma învățămîntului l-a găsit pe utemistul Juncu Vasile tocmai spre sfîrșitul ultimului an al Școlii de subingineri petroliști din Ploești. Meseria aleasă i-a fost dragă lui încă de pe vremea cînd lucra ca muncitor la rafinăria nr. 4 din Cîmpina. După terminarea școlii a intrat student al Institutului de petrol și gaze din București. Nu i-a venit ușor. Matematica și alte materii de specialitate i-au dat mult de furcă. Era o muncă nouă, neobișnuită pentru el. S-a străduit din răsputeri. Cu ajutorul grupei de studenți din care făcea parte și al asistenților a reușit pînă la urmă să înfrîngă greutățile începutului. Institutul l-a terminat cu calificativul „foarte bine", clasificat al 4-lea din promoția anului 1951. Dorința sa era îndeplinită. Utemistul Juncu Vasile și-a susținut diploma și examenul de stat obținînd titlul de inginer petrolist.

În martie 1952, tînărul inginer a fost repartizat la rafinăria unde odinioară a lucrat ca muncitor, încredințîndu-i-se munca de asistent șef al secției distilăria primară. Nu mult după aceea a fost cooptat în comisia de studiere a procesului tehnologic al instalației de distilare care nu dădea randamentul și rezultatele cerute de laborator. Situația era aceeași cu cea pe care o cunoscuse încă de pe vremea cînd își făcuse practica. A început o perioadă de muncă încordată. Nopțile se transformaseră în zile. Inginerul Juncu se dedicase cu totul studierii și rezolvării acestei probleme. A consultat cu multă atenție lucrările tehnice sovietice traduse în limba romînă. Ele l-au adus pe drumul cel bun. Cînd i se părea că a făcut un pas înainte, atunci își dădea seama că în fața lui se ridicau noi probleme nerezolvate. Uneori era luat în derîdere de către unii tehnicieni „rutinați": „tu, inginer de cîteva zile, vrei să și obții ceea ce nici cei mai pregătiți ingineri și cu experiență practică îndelungată, n-au reușit?" Toate acestea nu l-au descurajat însă pe Juncu. Cuvintele „rutinaților" l-au ambiționat și mai mult. În cele mai grele clipe el a găsit ajutorul și sprijinul necesar la organizația de partid. Munca și-a continuat-o împreună cu inginerul comunist Vîlcu Petre.

La 1 martie 1954 rezultatele muncii lor au fost înregistrate la cabinetul tehnic al întreprinderii. Pe cîteva coale de hîrtie erau scrise zeci și sute de formule de matematică și chimie. Pe o filă erau înregistrate toate avantajele și economiile care pot fi aduse în urma aplicării acestei inovații. Tema ei era: „Mărirea capacității la distilația „D.A.1" și „D.A.2" și combaterea coroziunilor".

Prin crearea unui nou proces tehnologic de distilare, inovația dă posibilitatea de a se obține cantități sporite de benzină față de cifra cerută, îmbunătățind în același timp calitatea benzinei prin înlăturarea coroziunilor care se produceau pe echipamentul instalației de rafinare. Inovația aduce anual întreprinderii o economie în valoare de 2.600.000 lei.

Succesul inginerului Juncu Vasile este cunoscut de toți muncitorii rafinăriei. Într-una din zile, organizația de partid a luat în discuție primirea lui în rîndurile candidaților. I-au arătat atunci membrii de partid că este nevoie în muncă de mai multă combativitate, de mai multă încredere. Cu ocazia primirii sale în rîndul candidaților de partid, inginerul Juncu și-a luat angajamentul să pună în aplicare o nouă inovație în vederea reducerii consumului de apă la distilarea țițeiului cu circa 100 vagoane pe zi.

Inginerul Juncu muncește neobosit în cadrul rafinăriei nr. 4 Cîmpina, acolo unde cu cîțiva ani în urmă a lucrat ca simplu muncitor petrolist, ajutînd în același timp și pe alți tineri să aducă noi îmbunătățiri procesului de producție.

PUIU NICOLAE

corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Ploești

Dispozitiv pentru filetare rapidă pe strung

Iată tinere muncitor o nouă inovație menită să ușureze mult eforturile muncitorilor și să ridice la un procent însemnat productivitatea muncii. Această inovație este accesibilă în primul rînd muncitorilor vîrstnici și tineri din atelierele mici, precum și tuturor acelor care nu sînt dotați cu mașini speciale de filetat.

Autorul acestei inovații, întîmpinînd greutăți de această natură în atelierul în care lucrează, inspirîndu-se din literatura de specialitate a țărilor prietene și pe baza propriei experiențe, a reușit după multă trudă să ajungă la rezolvarea problemei, realizînd dispozitivul din figura alăturată.

Acesta se compune după cum se vede dintr-un suport 4, în interiorul căruia se află corpul mobil 2, prevăzut la o extremitate cu piesa de ghidaj 5, fixată cu ajutorul piuliței 6, și la cealaltă extremitate cu mandrina 3, în care se fixează cu ajutorul șuruburilor 7, burghiul de filetat sau filiera.

Resortul 1, menține corpul mobil 2 în poziția reprezentată în figură. Corpului mobil i se practică o gaură lateral, paralelă cu axa sa, în care acționează bulonul 9, apăsat de resortul 10 și asigurat cu ajutorul siguranței 8. Vîrful bulonului 9, pătrunde într-un locaș interior (9 b) din suportul dispozitivului.

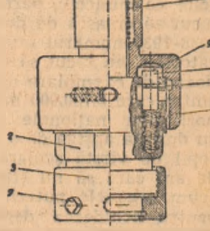
Modul de funcționare al acestuia este următorul:

Se fixează dispozitivul prin intermediul suportului 4, în capul revolver sau în turelă în cazul strungurilor paralele, iar burghiul de filetat sau filiera corespunzătoare se montează în mandrina 3.

Se montează piesa de filetat în mandrina universală a mașinii respective, și apoi, după pornirea acesteia, se deplasează căruciorul în care este fixat dispozitivul, pînă cînd filiera sau burghiul respectiv se angajează cu primele spire în piesă.

În acest moment, corpul mobil 2 începe să se deplaseze în interiorul suportului 1, alunecînd paralel cu axa sa și comprimînd resortul 1.

Pe măsură ce el se deplasează, bulonul 9 alunecă în gaura interioară a suportului,

pînă în momentul cînd el scapă din această gaură.

În acest moment corpul 2 nu mai este solidar cu suportul 1 și începe să se rotească liber în interiorul acestuia, fiind antrenat de burghiu sau filieră.

Operația de filetare fiind terminată pe lungimea necesară, trebuie scoasă filiera sau burghiul, pentru aceasta fiind suficient inversarea sensului rotației mașinii și o mică deplasare a căruciorului către păpușa fixă a strungului.

Prin această deplasare, bulonul 9 este împins puțin în gaură, comprimînd resortul 10 pînă ce în mișcarea de rotație pe care o descrie ajunge în dreptul găurii interioare a suportului, în care este introdus prin apăsare de resortul 10, solidarizînd suportul cu corpul mobil.

În acest fel ne mai putîndu-se roti împreună cu piesa filetată, burghiul de filetat sau filiera se deșurubează de pe aceasta.

Lungimea porțiunii filetate este egală cu lungimea porțiunii din bulonul 9, care intră în gaura suportului 1. Ea poate fi variată prin schimbarea bulonului sau prin confecționarea unui bulon cu mai multe șanțuri 8, la intervale diferite.

Cu ajutorul acestei inovații se pot confecționa filete de la M2-M10, pentru filete de dimensiuni mai mari este necesar să se construiască un dispozitiv asemănător însă de dimensiuni corespunzătoare.

Prin mecanizarea operației de filetare, cu ajutorul acestui dispozitiv, se realizează o creștere însemnată a productivității muncii, obținîndu-se în același timp și o reducere apreciabilă a efortului mai ales al strungarilor, iar filetul este de o calitate mult mai bună.

G. IONESCU

COMANDANTUL DE NAVĂ

Era într-o dimineață de vară. Echipajul navei stătea smirnă la pupă. Trompeta începu să sune. Încet, încet se ridică spre slăvi pavilionul de luptă al navei. În briza răcoroasă care bătea dinspre mal, faldurile lui alb-albastre fluturau ușor. Așa începe fiecare zi de muncă pe navă. Marinarii salută momentul solemn de ridicare a pavilionului, cel mai scump stindard sub ale cărui falduri ei, străjuitorii granițelor de apă, sînt gata să apere patria scumpă.

După cîteva minute de la momentul acesta solemn, comandantul navei prezintă echipajului pe un tînăr ofițer, proaspăt venit pe bord. Privirile matrozilor erau ațintite asupra lui. Era ofițerul Nedelea Vasile — utemist. În școala militară de marină făcuse parte din biroul organizației de bază. Era unul dintre cei mai silitori elevi. Încă de pe atunci se gîndea la viața de mîine, la munca lui de educator al marinarilor care trăiesc pe navă. Visul său de a se ambarca, de a cutreera depărtările întinse ale apelor a fost îndeplinit.

Timpul trecea văzînd cu ochii. Cu fiecare zi, ofițerul îndrăgea tot mai mult nava, oamenii, colectivul acesta atît de puternic. Emoția din primele zile îi dispăruse de tot. Se simțea acum ca la el acasă. În cabina sa de lucru, pînă tîrziu în noapte, studia cu nesaț problemele de specialitate, se gîndea la oamenii pe care-i comandă și cîte și mai cîte. Îl stăpînea însă un gînd. Să facă din unitatea pe care o conduce, unitate fruntașă pe navă. Și era ferm convins că va realiza această sarcină. Vesel din fire, harnic și apropiat de colectiv, ofițerul utemist s-a apucat de treabă. Îndrumînd oamenii, învățîndu-i meseria armelor, el cîștiga stima subordonaților, care-l iubeau din toată inima.

Zile de-a rîndul cutreerau marinarii largul îndepărtat. Lovindu-se de greutăți, utemistul Nedelea se călea, se oțelea. Viața pe apă are specificul ei, aici oamenii luptă cu greutățile, cu capriciile naturii, cu vîntul și căldura dogoritoare. În această luptă puternică se închează mai bine ca oriunde adevărata forță a colectivului. Echipajul este acela care întruchipează toate calitățile de colectiv puternic, închegat, capabil să învingă.

În ajunul plecării în misiune, comandantul navei, un om de statură mijlocie, cu părul nins de lungul vremii, un marinar experimentat și călit în lupta cu furtuna, chemă la el pe ofițerii din subordine. Se sfătui cu ei despre exercițiul care va urma. Buna lui reușită va depinde de fiecare ofițer.

— V-ați pregătit temeinic? întrebă el cu vocea-i de bariton.

Din rîndul ofițerilor se ridică utemistul Nedelea. El raportă scurt.

— Unitatea de luptă... este gata pregătită, tovarășe comandant.

Era primul său cuvînt în fața comandantului. Dar acest cuvînt răspicat era spus cu atîta tărie, cu atîta siguranță încît zugrăvea totul ceea ce-l caracterizează. Comandantul își reținu pentru o clipă zîmbetul. Era mulțumit de angajamentul noului subordonat. Zise.

—Bine, o să vedem mîine.

Dimineața următoare se înfățișase oarecum neobișnuită. Timpul se schimbase brusc. O pătură groasă de ceață acoperi împrejurimile. Vizibilitatea era redusă la maximum. În aceste condiții hidrometeorologice nefavorabile era greu de îndeplinit misiunea. Marinarii însă și-au încordat atenția și au învins. La ora în care trebuia să se înceapă misiunea nava era stăpînită de o liniște deplină. Nu se auzeau decît ordinele precise ale comandantului. La posturile lor, tunarii antiaerieni de sub comanda ofițerului Nedelea măsurau văzduhul în lung și-n lat. Comandantul era alături de ei, îi îmbărbăta. La sfîrșitul exercițiului, tunarii antiaerieni, care s-au comportat deosebit de bine, acționînd cu pricepere au primit mulțumiri din partea comandantului navei.

Încă de pe atunci comandantul s-a încredințat că are în ofițerul Nedelea un ajutor prețios.

În scurt timp ofițerul utemist Nedelea Vasile devenise unul dintre cei mai capabili educatori ai marinarilor de pe navă. În unitatea lui se formară premizele de unitate fruntașă. Adeseori, în organizația de bază, utemiștii vorbeau numai lucruri frumoase despre tovarășul lor. După cîtva timp, ofițerul Nedelea primi o nouă funcție. Devenise ofițerul secund al navei. De-atunci încoace sarcinile apăsau tot mai greu pe umerii lui. El era ajutorul numărul unu al comandantului, Răspundea de starea disciplinară, de ordinea care trebuie să domnească pe navă, de pregătirea echipajului în vederea luptei. Avea mare răspundere. În noua sa funcție, ofițerul Nedelea a dat dovadă de tărie de caracter, de înalte posibilități de organizare, modestie și pricepere.

Trecînd prin toate verigele de pe navă, el a ajuns să cunoască pe fiecare om în parte.

Iată-l comandantul navei.

Conducînd colectivul acela puternic cu mîna lui sigură, comandantul navei creștea oameni, mărea numărul fruntașilor în pregătirea de luptă și politică. Succesele creșteau necontenit. În cartea navei se înscriau noi și noi victorii. În scurt timp, cei din eșalonul superior au acordat echipajului și navei, numele de echipaj fruntaș, de navă fruntașă.

La adunarea generală care avusese loc cu ocazia alegerilor noului organ conducător, utemiștii s-au gîndit cu toții la comandantul lor. L-au ales în unanimitate.

Cu mult înainte încă ardea în inima lui Nedelea o năzuință înaltă, năzuința de a intra în rîndurile partidului, pe care-l iubește din toată inima. Pentru aceasta, Nedelea s-a pregătit cu multă grijă. Cu toate acestea însă el nu se mulțumea cu succesele obținute, dorea să le completeze cu altele noi și mai frumoase. Se duse într-o zi cu încredere la comuniștii de pe navă. Le împărtăși intenția lui. Primi recomandările.

Venise și ziua în care utemistul Nedelea urma să-și vadă îndeplinit visul său atît de înalt. La adunarea aceea de partid, unde participase pentru prima oară în viață, Nedelea trăia clipe pline de emoție. Comuniștii discutau cu înflăcărare despre munca lui, îl lăudară pentru faptele lui frumoase, pentru contribuția adusă la întărirea unității echipajului. Mulți dintre ei i-au arătat lipsurile, căile de îndreptare. Niciodată pînă atunci nu simțise el un ajutor așa de puternic ca în ziua aceea. Vedea și simțea cum fiecare comunist vrea să-l ajute din inimă. Și comuniștii i-au acordat încrederea, au votat în unanimitate primirea utemistului Nedelea Vasile în rîndurile candidaților de partid.

De atunci încoace munca organizației utemiste de pe navă s-a îmbunătățit simțitor. Crescuse combativitatea utemiștilor. Viața organizației devenea din ce în ce mai interesantă și pasionantă. Ți-era mai mare dragul să participi la o adunare a utemiștilor unde aceștia discutau despre munca lor, despre lipsurile lor. Adeseori organizau pe navă șezători, momente vesele.

Contribuția dată de comunistul Nedelea se simțea din ce în ce mai mult. El muncea acum cu puteri și mai sporite.

În toamna anului trecut, utemiștii de pe navă l-au trimis cu încredere pe ofițerul Nedelea în Capitala patriei, la sărbătoarea în care militarii fruntași ai Forțelor noastre Armate au fost răsplătiți cu semne înalte. Acolo, i sa înmînat, Diploma de Onoare a Comitetului Central U.T.M.

Cînd s-a întors pe navă, echipajul, organizația U.T.M., organizația de partid l-au primit cu căldură.

Acum, în cabina sa de lucru, încadrată într-o ramă de lemn lăcuit, stă Diploma de Onoare a Comitetului Central U.T.M. De cîte ori se uită la ea, gîndurile îi zboară înainte spre drumul ce o să-l străbată cu echipajul, spre succesele care vor veni de acum înainte.

Lanțul victoriilor se mărea din ce în ce mai mult, realizările creșteau zilnic pe navă. Comandanții vorbeau numai lucruri frumoase despre echipajul navei „N".

După vreo cinci luni de zile, iată-l din nou pe tînărul comandant de navă în fața Prezidiului Marii Adunări Naționale, acolo unde i se prinse în piept Ordinul Steaua R.P.R. clasa 5-a. Stătea mîndru cu fața ridicată și se gîndea la tovarășii săi de muncă, la nava pe care s-a instruit și pe care a crescut oameni de nădejde. El știa că succesele sale se datoresc în mare măsură forței colectivului.

Zilnic sosesc la bord, din toate colțurile țării, pe adresa comandantului navei, o mulțime de scrisori. Sînt scrisorile marinarilor lăsați nu de mult la vatră, cei care au învățat meseria armelor, cei care au învățat specialități noi la bordul navei de luptă. Ei au avut în comandantul lor un adevărat model de comportare.

Într-una din zile, curierul se prezentă în cabina de lucru a comandantului și-i înmînă un plic alb. Acesta lăsă pentru o clipă lucrul și citi numele expeditorului. Îl recunoscu deodată. Era tunarul Uilaki Ioan, de prin Regiunea Autonomă Maghiară. Fusese unul dintre cei mai buni marinari din echipaj. Pentru o clipă, gîndurile lui Nedelea zburară cu cîteva luni în urmă. Se afla lîngă tun. Peste puțin timp trebuia să înceapă exercițiul. Uilaki se frămînta și nu-și găsea locul. Se învîrtea în jurul tunului, vorbea cu ochitorii, cu încărcătorii, cu toți servanții. „Fiți atenți, nu vă pierdeți cumpătul, ochiți precis și mișcați-vă rapid".

Cînd începuseră tragerile, primul care a intrat în acțiune a fost tunul lui Uilaki. Primele proiectile loviseră din plin ținta.

Gîndindu-se într-una la munca acestui subordonat al său, care în primele zile cînd venise pe navă era timid și neîncrezător în forțele sale, comandantul desfăcu plicul. Citi:

„Vă mulțumesc tovarășe comandant pentru tot ceea ce ați făcut pentru mine. Sfaturile dumneavoastră mă călăuzesc și în uzină. Sînt fruntaș al întrecerii socialiste. Mă voi menține întotdeauna printre cei buni. Ce fac tovarășii de pe navă ?Cum muncesc?

. . . . ,

Vă salută, al dumneavoastră, Ion Uilaki".

Împături la loc scrisoarea și zîmbi mulțumit. Cîte asemenea amintiri nu are? Toate acestea îi fac să muncească mai cu spor, să crească mai cu grijă oamenii, cei pe care poporul i-a trimis să slujească Patria.

Va ridica noi fruntași în pregătirea de luptă și politică, va întări și mai mult echipajul și munca organizației utemiste. Aceasta este hotărîrea, acesta îi este angajamentul.

VIOREL LUPU

Folosesc rațional materia primă

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru Balint Gheorghe).

La întreprinderea de industrie locală „Lazăr Odon" din Tg. Mureș sporește avîntul în muncă. Muncitorii, tehnicienii și inginerii se străduiesc să dea cît mai multe și mai bune produse de larg consum la un preț de cost cît mai redus.

Datorită aplicării pe scară din ce în ce mai largă a metodelor avansate de lucru sovietice, numai în luna august la unitățile galanterie, împletituri, textile și chimică ale acestei întreprinderi s-au produs bunuri de larg consum ca: plăpumi, plase pentru piață și biciclete, albăstreală și altele peste plan în valoare de 174.033 lei.

În ceea ce privește lupta pentru economisirea de materiale și materie primă a dat rezultate frumoase. Pe întreaga întreprindere, de pildă, au fost economisite materiale și materie primă în valoare de 45.210 lei, dintre care 40.960 lei numai la confecționarea produselor de larg consum.

Titlul de „Medic Emerit al Republicii Populare Romîne", conferit unor medici

Pentru merite excepționale și realizări deosebite în domeniul ocrotirii sănătății oamenilor muncii, Prezidiul Marii Adunări Naționale a conferit titlul de „Medic Emerit al Republicii Populare Romîne", următorilor medici: prof. dr. Grigore Benetato, prof. dr. Nicolae Bumbăcescu, prof. dr. Petre Condrea, prof. dr. Cornel Constantinescu, prof. dr. Ion Goia, prof. dr. Constantin Leonte (post mortem), prof. dr. Traian Nasta, conf. dr. Gheorghe Cadariu, conf. dr. Aurel Stroe, dr. Enea Bentea, dr. Victor Climescu, dr Victor Dimitriu, dr. Ștefan Carol Ernest Graczovsky, dr. Ludovic Hamor, dr. Constantin Lepădatu, dr. Ion Oreviceanu, dr. Gheorghe Rusu, dr. Motod Sireteanu, dr. Ion Tătăranu, dr. Constantin Tunaru, dr. Scarlat Loghin.

Ordine și medalii conferite unor artiști și tehnicieni din domeniul cinematografiei

Printr-un Decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale au fost conferite distincții realizatorilor filmului documentar artistic de lung metraj în culori „Pentru Pace și Prietenie".

A fost conferit Ordinul Muncii clasa a II-a, regizorului principal al filmului, Ion Bostan, iar Ordinul Muncii clasa III-a tovarășilor Lupu Braunstein, directorul filmului, Ion Rodan, regizor și Alexandru Marin, inginer energetic.

Unui număr de 13 tovarăși a fost conferită Medalia Muncii.

★

Prezidiul Marii Adunări Naționale a conferit ordine și medalii unor artiști și tehnicieni din domeniul cinematografiei, pentru merite deosebite în realizarea filmelor „Nepoții gornistului" și „Răsare soarele" („Nepoții gornistului" seria a II-a).

S-au conferit Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa a III-a tovarășilor: George Vraca, actor și Dinu Negreanu, regizor; Ordinul Muncii clasa a II-a, tovarășilor: Nucu Păunescu, actor, Corina Constantinescu, actor și Andrei Codarcea, actor; Ordinul Muncii clasa a III-a tovarășilor: Tatiana Ekel, actor, Marie Jurie, actor, Wilfried Ott, operator șef, Tudor Popa, actor, George Manu, actor, Constantin Codrescu, actor, E. Semo, director de producție, Liviu Ciulei, pictor scenograf și Titus Lapteș, actor.

S-a conferit de asemenea Medalia Muncii unui număr de 7 tovarăși.

(Agerpres)

Viața U. T. M.

Să controlăm și să ajutăm în muncă pe fiecare utemist!

— Tovarășe Toma, noi te felicităm și-ți urăm succese în munca pe care ai primit-o, dar te rugăm să nu uiți de noi, de activitatea organizației noastre.

Acesta a fost cuvîntul multor utemiști în adunarea generală, atunci cînd am fost ales în comitetul organizației de bază U.T.M. a întreprinderii „Tanante" din Pitești.

Știam și înainte că pentru a atrage tinerii în viața de organizație, trebuie să li se dea fiecărui utemist sarcini concrete, de care să răspundă în fața organizației.

Repartizarea de sarcini pentru fiecare utemist în parte, ridică spiritul lor de răspundere, îi educă în spiritul unei înalte principialități, a unei discipline stricte în muncă. Totodată numai astfel se poate asigura îndeplinirea sarcinilor de producție, a hotărîrilor partidului și guvernului.

La început ne-a venit totuși greu pentru că nu cunoșteam tinerii și ceea ce era mai principal, nu știam ce muncă îi atrage mai mult.

Îmi amintesc că am dat odată unui sportiv de frunte al întreprinderii noastre sarcina de a face recenzia unei cărți, pe care s-o prezinte în fața tinerilor din secția sa. El s-a uitat lung la mine, a încercat să spună că nu poate, că nu a citit prea mult, că nu știe cum trebuie făcută, dar nu l-am ascultat. În dorința de a-l lămuri, i-am ținut o întreagă cuvîntare despre necesitatea și importanța citirii cărților, despre educația pe care o capătă... despre toate cîte știam eu.

La sfîrșit am fost convins că recenzia va fi făcută, și chiar înainte de termenul fixat. Nu l-am mai controlat de felul cum își îndeplinește sarcina pentru că știam că-i utemist bun și credeam, mai ales după ce-i ținusem cuvîntarea, că va face treabă.

Am fost dus la el abia în ziua cînd trebuia să țină recenzia și atunci am văzut că nu făcuse nimic. L-am mai lămurit odată și iar nu a făcut decît să citească cîteva pagini.

Eram descurajat de faptul că tocmai acei tineri care ceruseră în adunarea generală să li se dea sarcini, nu le îndeplineau. M-am gîndit că ar fi bine să cer ajutorul cuiva care să stea de vorbă cu tinerii. Credeam că în felul acesta voi putea rezolva problema îndeplinirii sarcinilor.

Cînd i-am povestit toate acestea secretarului organizației de partid, tov. Dan Ioan, s-a uitat la mine, a zîmbit. Am stat mult timp de vorbă cu tovarășul Dan și printre altele mi-a spus că lucrul principal, atunci cînd repartizezi vreo sarcină, este de a ține seama de dorințele tinerilor, de înclinațiile lor.

De atunci am început să ne interesăm îndeaproape de activitatea tinerilor în afara timpului de producție, de năzuințele și preocupările lor, de problemele ce îi frămîntă. Am început să repartizăm sarcinile astfel încît ele să corespundă aptitudinilor fiecărui utemist.

In repartizarea sarcinilor am ținut seama și de faptul că la noi în întreprindere sînt utemiste care își manifestă tot mai mult dorința de a munci. La început însă nu credeam că ele ar putea să ducă la bun sfîrșit vreo sarcină mai grea de producție sau de organizație și le dădeam întotdeauna să facă pavoazarea secțiilor sau a întreprinderii, să scrie articole la gazeta de perete etc.

Cînd tovarășa C. Ionescu a fost propusă în postul utemist de control, unii au fost împotrivă.

— Parcă o să poată face față muncii în postul de control ? — a spus un tînăr după ședință. Un băiat, da ! Vine, se uită, controlează, dacă nu merge treaba mai strigă un pic, se încruntă și... munca merge mai bine. Dar tovarășa Ionescu ?!

Atunci eram și eu de aceeași părere, dar felul cum s-a achitat mai tîrziu tovarășa Ionescu de sarcina ce i s-a încredințat dovedește pe deplin că și fetele pot munci tot așa de bine ca și băieții.

Astfel, reușisem ca fiecare utemist din întreprindere să aibă cîte o sarcină de îndeplinit; dar totuși realizările noastre nu erau încă pe măsura posibilităților. Era ceva care nu mergea destul de bine. Ne frămîntam noi, membrii comitetului, dar nu puteam găsi acel ceva care ne împiedica și ne îngreuna munca. Intr-o ședință de comitet în care noi dezbăteam de zor tocmai problema îndeplinirii sarcinilor, tovarășul Dan ne-a rugat să-i spunem și lui cum îi controlăm și îi ajutăm în muncă pe utemiști. Am început să ne privim unul pe altul și am dat din umeri. De fapt, controlul nostru se rezuma la a întreba pe tineri ce au făcut și asta abia atunci cînd sarcina trebuia să fie deja îndeplinită, iar ajutorul se rezuma la o critică „serioasă" atunci cînd nu făcuseră nimic. Iată un exemplu.

Odată am dat tovarășului Bădiță Constantin sarcina de a forma un colectiv de tineri care să amenajeze pista cu obstacole pentru G.M.A. Am crezut că tov. Bădiță fiind un bun sportiv, își va îndeplini sarcina fără a mai fi nevoie de controlul și ajutorul nostru. Ne-am dat însă seama că am greșit, pentru că au trecut aproape două luni și pista cu obstacole tot nu era gata.

Tovarășul Dan ne-a dat un prețios ajutor arătîndu-ne felul cum trebuie să muncim, să controlăm și să ajutăm utemiștii care au de îndeplinit vreo sarcină. Imediat după ședință, am trecut la organizarea unui control și ajutor sistematic al tinerilor.

În preajma zilei de 23 August comitetul își fixase ca sarcină principală antrenarea tineretului în întrecerea socialistă și activizarea brigăzilor utemiste care nu-și prea trăiau viața.

De această sarcină trebuia să răspundă utemiștii Bărăscu Ion și Bădiță Constantin, iar din partea comitetului U.T.M. tovarășul Pricop.

Controlul în întocmirea contractului de întrecere socialistă a scos în evidență munca formală care exista în întocmirea lor deoarece deseori ele erau făcute de către responsabilii brigăzii singuri cuprinzînd date generale, de care tinerii uneori nici nu știau. Munca vie cu oamenii a făcut ca această lipsă principală să fie lichidată. Tovarășul Pricop s-a ocupat îndeaproape de organizarea ședințelor de producție pe secții și pe brigăzi, pentru defalcarea planurilor, astfel ca fiecare tînăr să știe concret ce sarcini îi revin pentru o lună întreagă.

Ședințele cu responsabilii de brigăzi, care nu se mai țineau de multă vreme, au scos în evidență o serie întreagă de lipsuri care trebuiau lichidate imediat. Un prețios ajutor am primit din partea postului utemist de control care a scos la iveală multe greutăți întîmpinate în procesul de producție, care îngreunau munca brigăzilor de tineret.

Numai muncind în felul acesta, noi am reușit să antrenăm întreg tineretul întreprinderii noastre la întrecerea socialistă.

Cu tot controlul și ajutorul, pe care l-am dat utemiștilor, nu putem încă spune că toți tineri își îndeplinesc sută la sută sarcinile trasate. Unii tineri vin cu zeci de pretexte pentru a-și motiva comoditatea.

Acesta este cazul și adunarea generală are un cuvînt de spus. Îmi amintesc de cazul tov. Georgescu Florea, propagandist la unul din cercurile noastre de învățămînt politic, care venea nepregătit, predînd lecția la un nivel nesatisfăcător. Am stat de cîteva ori de vorbă cu el, l-am arătat cum trebuie să se pregătească, să studieze, dar fără nici un rezultat.

Atunci am hotărît să-l punem în discuția adunării generale.

Opinia justă care s-a creat în adunare împotriva acestor manifestări de delăsare în muncă, împotriva faptului că el nu se achită de sarcina încredințată a făcut ca tovarășul Georgescu să se îndrepte. Această opinie de masă creată în rîndul tineretului, împotriva celor ce nu-și îndeplinesc sarcinile, ne-a ajutat mult să ne îmbunătățim munca, în ultimul timp.

Acum cînd sîntem printre organizațiile fruntașe ale orașului Pitești, putem spune că acest lucru se datorește muncii concrete a comitetului nostru cu fiecare utemist, cu fiecare tînăr — controlului și ajutorului în muncă.

TOMA VIRGIL
secretarul organizației de bază a întreprinderii „Tanante" din Pitești

Muncă formală și birocratică

La comitetul orășenesc U.T.M. Oradea, organizația de bază U.T.M. de la fabrica „Avîntul" este socotită printre organizațiile care stau bine cu pregătirea anului de învățămînt politic ! Tabelul cu propagandiștii și cursanții care există aici constituie „mărturia" acestui fapt. Dar să încercăm să vedem cum stau lucrurile pe teren, să vedem realitatea.

Dacă-l întrebi pe tovarășul secretar Pantya Iosif, ce a făcut comitetul U.T.M. pentru pregătirea deschiderii noului an de învățămînt politic, el îți răspunde pe un ton destul de mulțumitor și liniștit.

— „Noi ne-am făcut datoria tovarășe pînă în prezent și în ce privește pregătirea anului de învățămînt politic. Am recrutat cei 2 propagandiști, unul pentru cursul seral și celălalt pentru cercul politic cu începătorii, într-una din ultimele ședințe de comitet, noi am întocmit un tabel cu tinerii care vor urma învățămîntul politic, tabel care de altfel l-am înaintat comitetului orășenesc U.T.M. Acum urmează ca în adunarea generală să-i anunțăm pe tinerii trecuți în tabel că trebuie să participe la învățămîntul politic U.T.M...

E drept n-am stat de vorbă pînă acum cu nici un tînăr. Dar în ședința de comitet cînd am întocmit tabelul ne-am gîndit la tinerii cei mai corespunzători și credem că aceștia nu vor refuza să învețe".

Din cîte se vede, tovarășul Pantya și ceilalți membri ai comitetului U. T. M. consideră că prin întocmirea unui tabel și a unor presupuneri făcute din birou, au rezolvat de fapt pregătirea noului an de învățămînt politic. Iar comitetul orășenesc U.T.M. avînd tabelul cu tinerii care vor urma învățămîntul politic, este convins că aici treburile merg bine. Cum își poate închipui comitetul U.T.M. de la fabrica „Avîntul" că învățămîntul politic va funcționa în bune condițiuni, va da roadele așteptate, dacă tinerii n-au fost lămuriți încă de la început de necesitatea unui studiu organizat ?

Dar comitetul U.T.M. nu numai că n-a discutat individual cu tinerii, dar n-a desfășurat nici un fel de muncă politică; nici măcar un articol la gazeta de perete nu s-a făcut în vederea antrenării tineretului în învățămîntul politic U.T.M.

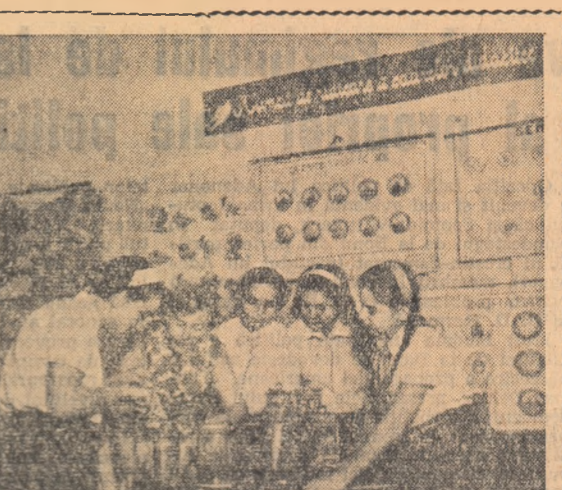
Tabelul nu trebuia întocmit din birou, ci pe teren, în urma discuțiilor purtate cu fiecare utemist și tînăr, în urma convingerii lor depline asupra importanței și necesității de a studia, în urma angajamentului fiecăruia că va frecventa regulat în timpul anului cercurile și cursurile politice.

Este limpede că felul cum a procedat comitetul organizației de bază U.T.M. în recrutarea cursanților, pentru învățămîntul politic este cu totul greșit și birocratic. In timpul scurt ce a mai rămas, comitetul organizației de bază U.T.M. de la fabrica „Avîntul" trebuie să desfășoare o intensă muncă politică pentru lămurirea utemiștilor și tinerilor asupra importanței învățămîntului politic U.T.M., pentru o muncă cît mai temeinică de înscriere a lor în noul an de învățămînt politic U.T.M.

C. ANDREESCU

In multe școli din patria noastră, elevii —ca buni gospodari— își pregătesc singuri cîte ceva din materialul didactic de care au nevoie la cursuri. Sub îndrumarea tovarășilor profesori, ei confecționează planșe, hărți, aparate și repară materialul didactic deteriorat.

In fotografie : cîteva eleve ale Școlii medii de 10 ani fete Nr. 12 din Capitală, lucrînd în colțul materialelor didactice pentru științele naturale, sub conducerea tovarășei profesoare de specialitate.

Sărbătoarea împărțirii avansurilor

Incă nu se luminase bine de ziuă. La sediul gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" din comuna Simbotin, raionul Tg. Jiu, era totuși forfotă mare. Colectiviștii făceau ultimele pregătiri pentru sărbătoarea lor din ziua aceea: se vor împărți avansurile de 40 la sută.

Odată cu ivirea soarelui, pe ulițele satului au prins a intra oaspeții din comunele Bălești, Bumbești-Jiu, Curtișoara, Turcinești, Schela, Vădeni și Tg. Jiu, care veneau să participe la împărțirea avansului, să se convingă cu ochii lor de avantajele muncii în gospodăria agricolă colectivă.

Colectiviștii s-au pregătit temeinic pentru sărbătorirea acestei zile.

Ilie Vișoi, s-a sculat mai de vreme ca deobicei. S-a îmbrăcat așa cum se cuvine într-o asemenea zi și s-a îndreptat spre sediul colectivei, bucurîndu-se că va primi răsplata muncii.

— Vezi ce înseamnă munca laolaltă, pe pămînt fără haturi, lucrat cu tractoarele statului după regulile agrotehnice ? se adresă Ilie Vișoi, nevestei-sii. Auzi tu, măi femeie ! 1100 kg. grîu producție medie la hectar. Nu-i așa că e ceva ? Ce-i care au muncit de unul singur pămîntul, au scos doar 400—500 kg. la hectar.

— Ai dreptate bărbate — răspunse femeia cu mîndrie. Statul ne-a ajutat mult, iar noi am muncit cu chibzuială și străduință.

Curtea colectivei din Simbotin, se umplu repede de oaspeți.

La masa acoperită cu pînză roșie, luaseră loc membrii prezidiului. În darea de seamă, ținută în numele consiliului de conducere, tov. Nicolae I. C. Pătrășcoiu, președintele colectivei a arătat succesele dobîndite în primul an de muncă comună.

— „Fiind lucrate în mod științific și folosindu-se din plin mașinile și tractoarele S.M.T.-ului, pămînturile colectivei au dat recoltă bogată de grîu (1.100 kg. la hectar). La avansul de 40 la sută a revenit cîte 3,553 kg. grîu pentru o zi muncă. Cei care au muncit cu rîvnă și au venit zilnic la muncă, au de dus acasă, care pline cu roade", încheie președintele cuvîntul său.

Dinspre magazia de cereale, prinse a-și face loc prin mulțime, scîrțîind, un car încărcat cu saci plini de grîu, ce se îndrepta spre poarta colectivei.

Vasile Danciu, pentru cele 221 zile muncă ale familiei sale compusă din trei persoane, a primit ca avans 783,441 kg. grîu, 11,974 kg. brînză de oaie și altele.

Lîngă carul încărcat cu saci, colectivistul fruntaș Avram Sfîrlează arăta celor strînși în jurul lui, bogăția de recolte primită pentru cele 119 zile muncă ale lui și ale soției sale, în gospodărie.

—Am aici în saci peste 420 kg. grîu. Asta-i numai avansul. La toamnă vom mai lua și porumb, apoi cartofi, fasole, brînză, lînă și alte bunuri ce ni se cuvin pentru zilele muncă. Înainte de pe petecul meu de pămînt nu scoteam nici hrana pe 4—5 luni de-a rîndul. Acum sînt fără grijă. Uitați-vă cîtă pîine albă am luat. Casa îmi va fi îndestulată îndeajuns de acum înainte.

— Dar bine, frate, cum se face că unii colectiviști au primit mai puține produse ? îl întreabă unul din oaspeții din comuna Curtișoara.

— Păi, cum să primească la fel cu mine, dacă au lucrat mai puțin ? În gospodăria colectivă fiecare primește după cum muncește.

Rînd pe rînd, din curtea gospodăriei colective din Simbotin au ieșit în ziua aceea, ducînd roadele bogate spre casele lor, toți colectiviștii vrednici, ca Ion Ciobanu, Grigore Trifoi, Ilie Vișoi, Eugenia Pătrășcoiu și alții.

Seara și-a așternut mantia-i cernită peste întregul sat, dar în gospodăria colectivă veselia și bucuria a continuat pînă tîrziu în noapte.

In zori vor porni cu mai multă însuflețire la muncă. Avansul de 40% primit le-a dovedit odată în plus că drumul spre bunăstare le este deschis.

Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani a fost primit cu bucurie de colectiviștii din Simbotin. Ei vor folosi din plin ajutorul ce-l acordă statul pentru continua întărire a gospodăriei lor colective, folosind la maximum toate mijloacele ce le au pentru sporirea producției la hectar. Acum în toamnă, ei au luat toate măsurile pentru strîngerea la vreme a recoltei de porumb și pentru executarea în mod științific a lucrărilor de toamnă, spre a dobîndi o recoltă cît mai bogată în anul viitor.

Corespondent
ION SBIRCIOG

Rezultatul unei munci conștiincioase

Intr-o minunată regiune deluroasă, nu departe de apa Crișului Alb, se află comuna Sebiș din raionul Gurahonț. Chiar în centrul comunei, în apropierea clubului I.F.E.T., se află biblioteca sătească.

Aci lucrează utemista Irina Ciucur. Ea este o bibliotecară tînără căreia îi place mult să muncească. Zi de zi a lucrat cu rîvnă. A organizat mai bine biblioteca, a căutat să-și cunoască cititorii și să le arate comorile așezate în rafturile bibliotecii. Nu s-a mulțumit numai cu atît. Pentru popularizarea cărții ea a scris o serie de articole la gazeta de perete prin care a arătat și importanța bibliotecii și sarcinile cititorilor față de bibliotecă. De asemenea în locurile vizibile și populate ea a afișat fotomontaje cu cărțile noi apărute.

Munca bibliotecarei Irina Ciucur ar fi fără spor dacă nu ar fi ajutată și de colectivul de popularizare a cărții și bibliotecii.

Dacă în luna decembrie a anului trecut, biblioteca a avut un număr de 123 cititori, astăzi sînt peste 350. Pe zi ce trece tot mai mulți cititori se îndreaptă către bibliotecă. Numai în luna iulie a anului acesta s-au înscris la bibliotecă 24 noi cititori.

Fișele de împrumut ale cititorilor Mateaș Rozalia, Vanci Doina, Petru Baranci, Nicolae Toader, Maria Rus, Elisabeta Gruiceanu și ale multor altora, sînt pline cu titlurile cărților împrumutate.

Biblioteca mai este și un sprijin prețios pentru țăranii muncitori. Bibliotecara Irina le recomandă cărți interesante. Intovărășiții Ștefan Patko, Gheorghe Kis la fel ca mulți țărani muncitori au împrumutat cărți care tratează probleme ale muncilor agricole, învățînd din ele cum să-și lucreze mai bine pămîntul.

In fiecare zi biblioteca cîștigă noi prieteni. Insă bibliotecara nu se mulțumește numai cu atît. Ea nu-și va socoti sarcina îndeplinită decît atunci cînd pînă în cea din urmă căsuță din comună va pătrunde cartea, cînd fiecare țăran muncitor va fi un cititor activ al bibliotecii.

Corespondent
MUNTEANU I. VITALIE

Cîndva, în Sărulești exista o activitate sportivă

Echipei de fotbal din Sărulești-Pîrlita i se dusese vestea în tot raionul. Invinsese chiar și echipa din Lehliu fostul centru de raion. In această echipă jucau tineri ca Zamfir Constantin și Stanciu Sandu, buni jucători. De atunci au trecut doi ani. Acum însă nimeni nu se 'mai ocupă de problema sportului în acest sat. Directorul căminului cultural tov. Ion D. Nicolae este nepăsător în privința sarcinilor ce-i revin. Nu degeaba tinerii se întreabă:

— Unde este echipamentul sportiv și mingea de fotbal ? Intrebarea aceasta tinerii au pus-o și tov. secretar al organizației de bază U.T.M .din sat. Insă acesta a ridicat din umeri și a răspuns :

— Nu știu nimic.

Ce folos că există minge și echipament sportiv și stau închise în căminul cultural la „păstrare" cum zice tovarășul Ion D. Nicolae.

Terenul sportiv a fost lăsat în părăsire. Buruienile și scaieții au avut însă grijă să-l acopere. Pe lîngă aceasta, unii țărani muncitori și-au găsit aici bun loc pentru depozitarea târgilor de paie aduse de la aria satului.

Și târgile și scaieții sînt mari, mari de tot, însă tov. director Ion D. Nicolae nu le vede. El trece în fugă prin Sărulești.

Ce să-i faci... lui îi place să muncească numai cu cei de la centrul comunei Pîrlita, nu și cu cei din satul nostru.

Corespondent
ȘTEFAN CONSTANTIN

Căile sporirii producției agricole vegetale

Ing. agr. **TIBERIU MUREȘAN**,
directorul Direcției producerii semințelor din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Proiectul Directivelor celui de al II-lea Congres al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani dovedește încă odată grija deosebită pe care partidul o poartă dezvoltării agriculturii noastre în scopul creșterii continue a producției agricole, în scopul ridicării neconteniite a bunăstării tuturor celor ce muncesc din orașe și de pe ogoare. Pentru orice om al muncii de pe ogoare ca și pentru cei care lucrează la înzestrarea agriculturii noastre cu tot mai multe tractoare și mașini agricole, Proiectul de Directive constituie un vast program de acțiune, un prețios îndreptar în munca lor în scopul dezvoltării și înfloririi agriculturii noastre. El arată limpede căile care duc la obținerea de recolte tot mai îmbelșugate la hectar, la un șeptel tot mai numeros și de calitate, precum și măsurile ce trebuiesc luate pentru ca aceste mărețe obiective să fie cît mai de grabă înfăptuite.

Măsurile cuprinse în Proiectul de Directive dovedesc limpede că principala sarcină care stă și de acum înainte în fața oamenilor muncii din agricultură este aceea a creșterii continue a producției agricole. Mărirea producției globale de cereale și a producției de cereale-marfă, se subliniază în Proiect, constituie principala condiție pentru dezvoltarea tuturor celorlalte ramuri de producție vegetală, pentru dezvoltarea creșterii animalelor, pentru asigurarea aprovizionării abundente a oamenilor muncii cu alimente și a industriei ușoare și alimentare cu materii prime agricole.

Înzestrarea agriculturii noastre cu tot mai multe tractoare și mașini agricole perfecționate și aplicarea pe scară tot mai largă a metodelor înaintate de muncă a avut drept rezultat creșterea de la un an la altul a producției de cereale la hectar. Astfel, dacă în anul 1949 producția la grîu a fost, în medie, de 640 kg. la hectar, în anul 1952 ea a ajuns pînă la 1.072 kg. la hectar, iar în anul 1953 a crescut mai mult. La orzul de toamnă producția medie a crescut de la 670 kg. la hectar, cît a fost în anul 1949, pînă la 1.031 kg. la hectar în anul 1952 și pînă la 1.182 în anul trecut. Producția medie a crescut de la un an la altul și la porumb. În 1949, de exemplu, recolta medie a fost de 540 kg. la hectar. In anul 1952 s-a ridicat pînă la 1.004 kg. la hectar, pentru ca, în anul trecut, să ajungă pînă la 1.196 kg. la hectar. Creșteri însemnate ale producției medii s-au obținut și la secară, orzul de primăvară, ovăz, floarea soarelui și alte culturi.

Proiectul de Directive subliniază însă că, cu toate succesele obținute în agricultură, nivelul actual al producției agricole a rămas mult în urma cerințelor crescînde de aprovizionare a populației muncitoare cu produse vegetale și animale și a industriei ușoare și alimentare cu materii prime agricole. De aceea Proiectul de Directive pune în fața agriculturii noastre, pentru următorii 2—3 ani, sarcini de mare însemnătate, a căror îndeplinire este menită să asigure ridicarea nivelului producției agricole. În acest scop, după cum arată Proiectul, în următorii 2—3 ani, trebuie să se realizeze o cotitură în dezvoltarea producției agricole și să se obțină sporirea producției la hectar la toate culturile, în special la grîu, porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, bumbac, floarea soarelui, mărirea numărului de animale și a productivității lor, valorificarea rațională a terenurilor slab cultivate. În anii următori, suprafața însămînțată cu cereale trebuie extinsă tot mai mult, iar producția globală de cereale va trebui să ajungă pînă la 10.500.000 tone, aceasta prin creșterea continuă a recoltei medii.

Va trebui de asemenea ca, în următorii 2—3 ani, producția globală la principalele culturi tehnice să crească pînă la : bumbac 100.000 tone neegrenat, 2.100.000 tone la sfecla de zahăr, 57.000 tone paie la inul de fuior, 240.000 tone paie la cînepa de fuior, 430.000 tone la floarea soarelui, 27.000 tone la tutun, 6.000 tone la ricin etc. Va crește totodată producția globală la cartofi și legume.

Dacă ținem seama de cantitatea anuală de cereale obținută pînă acum și de cea prevăzută de Proiectul de Directive, cît și de recoltele medii obținute în anul trecut și cele prevăzute de Proiect, ne dăm limpede seama ce sarcini importante stau în fața agriculturii noastre în direcția sporirii continue a producției vegetale.

În lupta pentru îndeplinirea cu succes a acestor sarcini, Proiectul de Directive indică oamenilor muncii de pe ogoare căile prin care pot înfăptui aceste obiective. Una din aceste căi este aceea de a se mări suprafețele cultivabile. In scopul măririi producției agricole globale, suprafața arabilă a țării urmează să crească la finele anului 1956 pînă la 10 milioane hectare. Lucrul acesta va fi posibil îndeosebi prin reducerea suprafețelor inundabile, a mlaștinilor, a mărăcinișurilor, a arboretelor de invazie, a marginilor de drumuri și a zonelor de șosea și cale ferată. De asemenea trebuiesc puse în valoare toate locurile virane din vetrele satelor și orașelor, terenuri de pe care se pot scoate mii și zeci de mii de kilograme de cartofi și legume, pe care se pot cultiva mii de pomi fructiferi.

Descoperirea și valorificarea de noi terenuri înseamnă înzestrarea agriculturii noastre, de la un an la altul, cu alte mii de hectare, înseamnă a culege de pe ogoare, din an în an, tot mai multe produse vegetale. Pe multe mii de hectare se întind mlaștinile atît de nesănătoase. Peste puțin timp însă, prin munca harnică a cetățenilor patriei noastre, mlaștinile vor pieri, iar în locul lor se vor legăna holde mîndre și bogate în rod. Alte mii de hectare sînt inundate aproape în fiecare an de năvala rîurilor, iar alte mii de hectare își irosesc fertilitatea hrănind doar fel de fel de mărăcinișuri sau diferite soiuri de arborete. În curînd însă, apele vor curge liniștit în matca lor, zăgăzuite de puternice diguri, mărăcinișurile și arboretele vor fi distruse, iar pe miile de hectare „curate" vor rodi frumoase recolte pentru continua creștere a bunăstării poporului muncitor.

Sporirea suprafeței arabile și cultivabile va da, totodată, posibilitatea măririi suprafețelor însămînțate cu cereale. Aceasta este, dealtfel, o altă cale prin care cei ce fac să rodească ogoarele patriei pot să-și aducă o contribuție de seamă la creșterea producției de cereale. Acest lucru va înlesni posibilitatea obținerii din an în an, a unei cantități globale de cereale tot mai mari, va înlesni aprovizionarea populației muncitoare cu tot mai mult grîu, porumb etc., va asigura tot mai multe materii prime agricole industriei noastre ușoare și alimentare. În acest scop Proiectul de Directive prevede extinderea suprafeței însămînțate cu cereale în anul 1955 pînă la 7.220.000 hectare, iar în anul 1956 pînă la 7.360.000 hectare. Din acestea, suprafața ce va trebui să se însămînțeze cu grîu de toamnă în anul 1956 va crește pînă la 2.740.000 hectare, iar suprafața ce se va însămînța cu porumb se va mări pînă la 3.300.000 hectare în 1955 și pînă la 3.400.000 hectare în anul 1956. Se va mări cu mult și suprafața cultivată cu plante tehnice, iar suprafața cultivată cu legume și cartofi va ajunge în 1956 pînă la 480.000 hectare, dintre care cel puțin 270.000 hectare cu cartofi.

A mări suprafața arabilă sau a spori suprafața ce va fi însămînțată cu cereale nu-i însă totul în lupta pentru creșterea producției de cereale. Este important, fără îndoială, să însămînțezi mai mult, dar și mai important este să culegi și o recoltă tot mai bogată la hectar. Și **aceasta se poate obține numai prin aplicarea** tot mai largă a agrotehnicii. Iată deci o altă cale care duce la sporirea producției agricole: sporirea continuă a producției agricole la hectar, prin introducerea și aplicarea întocmai a regulilor agrotehnice.

Organizarea creșterii producției agricole constituie una din principalele sarcini ale partidului și guvernului în domeniul construcției economice. În scopul înfăptuirii acestei sarcini, partidul și guvernul au dat un sprijin puternic țărănimii muncitoare în lupta pentru obținerea unei producții agricole tot mai ridicate, acordîndu-i numeroase înlesniri și diferite ajutoare menite să stimuleze interesul țăranilor muncitori și să asigure participarea lor largă la obținerea unor recolte tot mai îmbelșugate la hectar.

Proiectul de Directive acordă o atenție deosebită acestui lucru, prevăzînd o serie de măsuri menite să ducă la cointeresarea țărănimii muncitoare în creșterea continuă a producției agricole. In anul acesta, cointeresarea materială a cultivatorilor în sporirea suprafețelor și ridicarea producției la culturile contractate, care în anii trecuți nu au dat rezultate tocmai mulțumitoare, a dat rezultatele așteptate, asigurînd volumul de producții planificate, iar în numeroase cazuri depășindu-le cu mult.

Ca o consecință a avantajelor acordate cultivatorilor de arpagic, cultură deficitară în majoritatea anilor precedenți, aceștia au depășit cu mult producția planificată, asigurînd în același timp produse de bună calitate. Așa, bunăoară, la gospodăria agricolă de stat Dealul Ocnei din regiunea Stalin, s-a depășit producția de arpagic cu aproape sută la sută. La fel și la gospodăria agricolă de stat din Șemlac, regiunea Timișoara, s-a depășit producția cu aproape sută la sută. Gospodăria colectivă „Gh. Dimitrov" din satul Ceacu, regiunea București a depășit planul de producție a arpagicului cu peste sută la sută, asigurînd totodată un material de bună calitate.

Iată doar cîteva — și totodată cele mai importante — din căile prin care oamenii muncii de pe ogoare pot să îndeplinească cu succes una din sarcinile principale puse în fața de partid și guvern: creșterea producției agricole. Dintre toate, cea mai importantă este calea sporirii producției agricole la hectar prin aplicarea tot mai largă a metodelor înaintate de muncă. Problema măririi suprafeței arabile și problema ridicării continue a producției la hectar sînt două probleme ce se împletesc în mod organic și care trebuiesc rezolvate în același timp pentru a putea asigura o creștere însemnată a producției. Lucrarea pămîntului cu mijloace mecanizate și după înaintate metode agrotehnice a dus la obținerea de mari sporuri de recoltă. Aceasta a dus la extinderea aplicării regulilor agrotehnice, la aplicarea de noi metode avansate. Astfel pentru prima dată în țara noastră s-a aplicat metoda însămînțării în cuiburi așezate în pătrat sau cea a plantării de vară a cartofului. Iar roadele au fost frumoase. În anul trecut, de pildă, colectiviștii din comuna Soldanu, raionul Oltenița, prin plantarea de vară a cartofului, au recoltat 20.000 kg. cartofi la hectar, în timp ce, în cultura obișnuită, producția obținută a fost, în medie, de 5.000 kg. la hectar.

Numeroase gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective, întovărășiri agricole și numeroși țărani muncitori cu gospodării individuale, aplicînd în practică tot mai mult complexul de reguli agrotehnice, au reușit să mărească producția de cereale la hectar, obținînd sporuri însemnate față de producțiile medii din regiune. Astfel în gospodăria agricolă de stat Segarcea din regiunea Craiova, s-a obținut, în anul acesta, o producție medie de 2.500 kg. grîu la hectar pe o suprafață de 50 hectare, depășind cu mult producția medie din raion. De asemenea, colectiviștii din comuna Socol, raionul Moldova Nouă, regiunea Timișoara, au cules o producție medie de 1800 kg. grîu la hectar de pe o suprafață de 260 hectare. Intovărășirea agricolă din Lugoj a recoltat cîte 2.000 kg. orz de pe fiecare hectar etc. Respectînd regulile agrotehnice de pregătire a terenului, de însămînțare și folosind sămînță de bună calitate, țăranul muncitor Bătu Năstase din comuna Adjudul Vechi, raionul Adjud, regiunea Bîrlad, a obținut o producție de 2.330 kg. orz de primăvară la hectar, față de producția de 1.000 kg. la hectar, obținută de ceilalți locuitori din comună.

Nerespectînd însă regulile agrotehnice de pregătirea însămînțărilor și de însămînțare în toamna anului 1953, numeroase gospodării din regiunile Galați, Bîrlad, Ploești și altele, au înregistrat rezultate negative, obținînd culturi slabe sau chiar compromise într-un procent ridicat.

Asemenea exemple dovedesc în modul cel mai convingător că aplicarea regulilor agrotehnice influențează în mod direct asupra sporirii producției.

In ansamblul de măsuri cuprinse în Proiectul de Directive sînt prevăzute probleme deosebit de importante în legătură cu creșterea suprafețelor cultivate cu cereale cît și în legătură cu sporirea producției la unitatea de suprafață. Rezolvarea acestor sarcini importante ce stau în fața agriculturii noastre cer însușirea cît mai temeinică a regulilor agrotehnice și aplicarea lor cît mai largă, începînd cu alegerea terenului, executarea lucrărilor de pregătire în vederea însămînțărilor, însămînțat și pînă la recoltat, condiționatul și depozitatul cerealelor. Nerespectarea în întregime a regulilor agrotehnice de executare a tuturor lucrărilor poate provoca pierderi însemnate la recolte sau în unele cazuri poate chiar compromite cultura.

In lupta pentru creșterea producției agricole la hectar o contribuție însemnată este chemat să aducă și tineretul muncitor de pe ogoare. Sub îndrumarea organizațiilor de partid, utemiștii și tinerii țărani muncitori pot — și este o sarcină de cinste pentru ei să îndeplinească această îndatorire patriotică — să dea un sprijin serios în descoperirea și valorificarea de noi terenuri. Sînt numeroase exemplele organizațiilor U. T. M.-Peretu, Singureni-București, Văleni-Ploești și altele — care au îmbrățișat cu însuflețire acest îndrăzneț obiectiv și au descoperit sau au pornit să descopere alte zeci și sute de hectare cu care să „înzestreze" agricultura noastră. Este de datoria organizațiilor U.T.M. să constituie și mai departe ajutorul de seamă al organizațiilor de partid în această importantă acțiune.

Un sprijin puternic pot da organizațiile U.T.M. și în sporirea suprafeței însămînțate cu cereale și mai ales la ridicarea producției agricole la hectar prin aplicarea cu strictețe a metodelor înaintate de muncă. In această privință organizațiile U.T.M. pot să-și aducă contribuția desfășurînd în rîndul tinerilor țărani muncitori o muncă politică vie și susținută pentru a-și lucra pămîntul la vreme și după cum recomandă agrominimul. Orice utemist poate — și este dator să dea acest sprijin agrotehnicii — să fie un agitator înflăcărat și să popularizeze larg avantajele aplicării metodelor înaintate de lucru, a regulilor agrotehnice și el însuși să fie printre cei dintîi în aplicarea acestor metode.

Acum, în perioada lucrărilor agricole de toamnă, organizațiile U.T.M. să antreneze pe tinerii țărani muncitori să se pregătească cît mai temeinic pentru însămînțările de toamnă : să repare atelajele și uneltele agricole, să execute arături pentru însămînțările de toamnă și arături adînci pentru însămînțările de primăvară, să selecteze și să trateze sămînța și să însămînțeze la timp și în bune condițiuni. Și acestea aduc, fără îndoială, o contribuție de seamă la obținerea unei producții agricole vegetale sporite.

Sprijinind cu temei lupta pentru ridicarea producției agricole pe o treaptă superioară, depunînd toate eforturile în scopul reușitei acestei lupte, tineretul muncitor de pe ogoarele patriei noastre își va îndeplini cu cinste sarcina ce-i stă în față, aceea de a lupta pentru ridicarea bunăstării poporului muncitor.

Dificultățile grave ale regimului de la Bonn — rezultat al propriei sale politici

În perioada care a urmat prăbușirii regimului hitlerist, Germania occidentală a pășit pe o cale de dezvoltare ce lesne poate fi prevestită ca lipsită de glorie. Se petrece în vestul Germaniei un proces ce în multe privințe se asemuiește cu acela desfășurat în anii de după primul război mondial, proces care a avut drept consecință firească un sîngeros măcel care a costat omenirea aproape 38 milioane de victime. Trăsătura caracteristică a poziției cercurilor diriguitoare de la Bonn se distinge pe plan extern prin totala subordonare față de politica americană care precum se știe exprimă interesele marelui capital monopolist din Wall Street, iar pe plan intern prin încurajarea fățișă a revanșarzilor militariști și printr-un accentuat proces de fascizare.

În anii din urmă s-a încetățenit în coloanele presei care apără punctul de vedere american obiceiul de a prezenta realitatea vest-germană într-o lumină idilică. Mai ales după alegerile de la 6 septembrie 1953 cînd prin manevrele pe care le-a pus la cale Adenauer a obținut majoritatea mandatelor în parlament, s-a încercat să se acrediteze ideea stabilității regimului de la Bonn. Dealtfel întreaga politică americană în Europa pornea de la premiza acestei stabilități, considerată nu numai sub aspect politic dar și sub aspect economic. Erhard, ministrul economiei în guvernul de la Bonn, era înfățișat un adevărat făcător de minuni. Se vorbea despre „miracolul german". Vorbele n-au rezistat însă multă vreme faptelor.

I

Un fenomen pe care puterile occidentale și mai ales S.U.A., îl ignorau aproape cu desăvîrșire a început să acționeze în Germania occidentală spulberînd iluziile acelora care considerau rezultatele viciate ale unui scrutin drept oglindirea justă a unui raport de forțe. Este vorba de fenomenul clarificării maselor largi, clarificare care se cristalizează printr-o opoziție combativă față de politica guvernului de la Bonn. Procesul acesta de clarificare a maselor are însă consecințe mai largi decît s-a scontat inițial. El afectează poziția unor cercuri ale burgheziei care și-au schimbat substanțial atitudinea în problemele vitale ale Germaniei occidentale.

Politica guvernului de la Bonn, ca și cea a inspiratorilor lui americani, se manifestă printr-o excesivă rigiditate și inflexibilitate. Generalii bătuți pe cîmpul de luptă și stăpînii Ruhrului visează să dezlănțuie o agresiune — bineînțeles momentan încă sub patronaj american — grație căreia să ocupe R. D. Germană, să anexeze teritorii poloneze și cehoslovace, să pătrundă în U.R.S.S. Visurile nu se opresc aci. Revanșarzii poftesc pămînt francez și regiuni din Belgia și Olanda. Spiritul de revanșă este cultivat cu grijă deosebită de către ocupanții americani ai Germaniei occidentale, paralel cu strădania evidentă de a nu șterge urmele propagandei hitleriste.

Urmarea firească a acestor stări de lucruri este accelerarea procesului de militarizare a Germaniei occidentale, refuzul de a lua în considerare orice posibilitate de unificare pașnică a Germaniei. Adenauer își pusese mari speranțe în „comunitatea defensivă europeană". C.D.E. era un paravan comod la adăpostul căruia potențialul militar vest-german putea fi reînviat. Refuzul Adunării Naționale franceze de a ratifica acest tratat monstruos a dezlănțuit de aceea la Bonn o ripostă pe care presa occidentală a denumit-o „energică", dar care în realitate trăda furie amestecată cu dezamăgire. Ceea ce este important de reținut este nu atît această furie și dezamăgire ci faptul că ele nu au fost împărtășite de cercurile largi ale opiniei publice vest-germane. Încă înainte de respingerea tratatului C.D.E. de către parlamentul francez, ziarul „Wall Street Journal" scria: „Germanii... nu mai poartă interes armatei europene și nici ideii mai largi a C.D.E. ca mijloc de integrare în Europa occidentală. Din ce în ce mai mulți germani se gîndesc la Germania viitoare ca putere fără angajamente". Iar un alt ziar american influent „Cristian Science Monitor" scria că unii dintre locuitorii Germaniei occidentale „cred sigur că reînarmarea înseamnă o remilitarizare de felul celeia dinainte de război, oricîte precauțiuni teoretice se iau pentru a o împiedica. Alții văd în reînarmarea Germaniei occidentale distrugerea ultimei speranțe de reunificare a țării lor".

Aceste două mari ziare americane pe care le-am citat recunosc în fond că politica externă a guvernului de la Bonn nu este împărtășită de masele largi ale populației vest-germane. Evenimentele care s-au petrecut ulterior au confirmat ceea ce era evident: impasul regimului lui Adenauer. Pierderile masive de voturi ale partidului lui Adenauer în alegerile din Schleswig-Holstein și Renania de nord-Westfalia au demonstrat lipsa de sprijin a opiniei publice pentru guvernul revanșard, opoziția dintre politica guvernamentală și poziția maselor. Faptul că conducătorul poliției secrete a Germaniei occidentale Otto John a trecut în R. D. Germană și că a demascat guvernul de la Bonn, a relevat serioasele divergențe de opinii existente chiar în cercurile conducătoare vest-germane. Apărea limpede că însăși coaliția guvernamentală este măcinată de contradicții în problema fundamentală a Germaniei — reînarmare sau unificare.

Opoziția față de politica lui Adenauer a devenit și mai evidentă în urma faptului că și Schmidt-Wittmack, deputat în Bundestagul de la Bonn din partea partidului creștin-democrat (partidul lui Adenauer), membru în comisia parlamentară pentru problemele C. D. E. s-a refugiat în R. D. Germană.

Mult lăudata stabilitate politică a regimului de la Bonn se dovedește astfel o născocire a propagandei americane. Thomas Dehler, președintele partidului liber-democrat din coaliția guvernamentală vorbea insistent de „semnele unei crize a regimului nostru". Semnele acestea se înmulțesc. Oameni politici influenți ca foștii cancelari dr. Luther, dr. Brunning și dr. Wirth se pronunță împotriva politicii lui Adenauer, politică lipsită de o perspectivă fericită. Ollenhauer, conducătorul Partidului social-democrat, sub presiunea membrilor de rînd ai partidului are o atitudine asemănătoare.

II

În afară de opoziția manifestată față de C.D.E., trebuie menționată poziția îndeajuns de categorică a unor cercuri economice influente care cer restabilirea legăturilor cu Răsăritul. Poziția acestor cercuri a exprimat-o deputatul liberal Pfleiderer, fiind pe deplin susținut de partidul său, care așa cum am mai precizat, face parte din majoritatea guvernamentală. Pfleiderer a cerut restabilirea relațiilor politice, economice și culturale cu U.R.S.S., R.P. Chineză și țările de democrație populară. În această cerere se reflectă dorința burgheziei vest-germane de a se feri de urmările crizei economice din S.U.A. și de a găsi piețe de desfacere pentru produsele ei expuse concurenței nimicitoare a monopolurilor americane. Dealtfel chiar și ziarul american „Cristian Science Monitor" vorbea de „cererea marii industrii ca Republica Federală Germană să hotărască singură politica sa comercială față de Uniunea Sovietică și țările blocului comunist".

În anul 1928, 22% din totalul importurilor sovietice provenea din Germania, iar în 1932 această cifră a crescut pînă la 46%, reprezentînd un volum de schimburi de 626 milioane mărci. 85% din exporturile germane în U.R.S.S. erau produse finite, ceea ce dădea de lucru unui număr de 300.000 muncitori. În prezent însă schimburile cu țările lagărului socialist nu ating decît 2,5% din exportul vest-german. Dificultățile în care se zbate lumea capitalistă ca o urmare a tendințelor de monopolizare a piețelor de desfacere de către capitaliștii americani îi silesc pe industriașii vest-germani să privească cu insistență relațiile cu Răsăritul drept o ieșire din impas. Ei nu își mai făuresc visuri în ceea ce privește „filantropia" americană în materie de schimburi comerciale. Ziarul vest-german „Neue Presse" scria: „Planul Schuman n-a dus la o redresare a industriei, activitatea consiliului european n-a dat nici un fel de rezultat și întreaga industrie occidentală se apropie cu pași repezi de criză. Ca urmare a acestei situații, industriașii vest-germani își îndreaptă privirile către Răsărit. Atîta timp cît politica lui Adenauer întreținea încă iluziile industriașilor, n-au existat divergențe în rîndurile partidelor guvernamentale. Acum însă situația s-a schimbat." Un alt ziar vest-german „Rheinische Post" scria: „Noi avem nevoie de comerțul cu Răsăritul, așa cum avem nevoie de pîinea cea de toate zilele".

O delegație de 18 oameni de afaceri vest-germani și-a manifestat intenția de a pleca la Moscova. Ea cuprindea reprezentanții unora din cele mai puternice trusturi din Germania occidentală. Adenauer a zădărnicit intenția acestei delegații, refuzînd să acorde vizele necesare. Era un act care trăda lipsa de realism a politicii adenaueriste și docilitatea cu care aceasta se supune ordinelor americane. Dar strictețea dispozițiunilor americane n-a reușit să împiedice pe președintele Bundestagului de la Bonn, Ehlers și pe alți șase deputați din partidul lui Adenauer să plece în Republica Democrată Germană pentru a participa la Congresul de la Leipzig al bisericii evanghelice. Numai simplul fapt al plecării președintelui Bundestagului de la Bonn în R.D. Germană indică un dezacord care există între politica lui Adenauer și unii reprezentanți influenți ai cercurilor guvernamentale vest-germane.

Ceea ce a pus într-o grea încurcătură pe autorii basmelor despre „miracolul" economiei Germaniei occidentale a fost puternica mișcare revendicativă a muncitorilor. În momente în care subrezenia politică a regimului de la Bonn se dovedea o realitate de netăgăduit, grevele muncitorești dezvăluiau impasul economiei. „Valul general de revendicări pentru mărirea salariilor în Germania occidentală — comenta ziarul laburist britanic „Daily Herald" — aruncă o lumină nouă, dramatică, asupra adevăratului caracter al „miraculoasei însănătoșiri" adenaueriste. Această „însănătoșire" proslăvită ca o minune a concurenței libere, s-a demascat acum ca un sistem în care bogații devin și mai bogați, iar săracii și mai săraci". Același ziar, căruia dealtfel nu i se pot aduce învinuiri de sentimente anti-adenaueriste, remarca că „Germania occidentală este, ca și Germania lui Hitler, foarte avantajoasă pentru capitaliști și extrem de vitregă pentru clasa muncitoare".

Cifrele sînt cel mai bun indiciu al procesului accentuat de pauperizare a maselor muncitoare vest-germane. Potrivit datelor publicate de ziarul social-democrat „Neuer Worwarts", din 1950 și pînă în ianuarie 1954, în Germania occidentală, prețul pîinii a crescut cu 40%, al cărnii de vacă cu 24%, al untului cu 15%, al cartofilor cu 17% etc. Salariile nu au urmat însă goana nebunească a prețurilor. Ele în general au bătut pasul pe loc, situație care a provocat o continuă scădere a puterii de cumpărare a salariilor, ceea ce a avut repercursiuni directe și negative asupra nivelului de trai al oamenilor muncii din Germania occidentală.

În ciuda faptului că elementele înaintate ale clasei muncitoare vest-germane și în primul rînd comuniștii, sînt persecutați cu înverșunare de către un aparat de stat experimentat în acest scop încă de pe vremea hitlerismului, un val de greve a străbătut Germania occidentală. Semnalul l-au dat cei 14.000 muncitori și funcționari din transporturile și întreprinderile comunale din Hamburg care au declarat grevă la 4 august. Cîteva zile mai apoi 236.000 metalurgiști bavarezi încrucișau și ei brațele cerind sporirea salariilor. Intervenția brutală a poliției și folosirea spărgătorilor de grevă nu a reușit să determine o micșorare a amploarei mișcării greviste. Dimpotrivă, 4.000.000 oameni ai muncii s-au angajat într-o luptă revendicativă a cărei intensitate se află în ascendență. În lumina acestei situații, propaganda americană potrivit căreia muncitorul vest-german trăiește „bine" se dovedește o falsificare a realității cu totul lipsită de abilitate.

III

Omul simplu din Germania occidentală face o legătură logică între starea lui materială care se înrăutățește continuu și accelerarea cursei înarmărilor. Colosalele cheltuieli de ocupație și de reînarmare sînt o povară grea de suportat pentru populația vest-germană. Cu atît mai îngrijorătoare apare de aceea perspectiva unei imediate reconstituiri a cîtorva zeci de divizii germane, deci și a măririi cheltuielilor militare și așa destul de mari. Agenția americană „United Press" arăta că „Germania occidentală va achita în mare parte echipamentul militar (necesar reînarmării — n.r.) pe care îl va primi". Or aceasta înseamnă că muncitorul german va strînge mai mult cureaua. Dar tocmai aceasta face ca muncitorimea din Germania occidentală să îmbine lupta pentru satisfacerea revendicărilor economice cu lupta împotriva politicii aventuriste, războinice, a lui Adenauer. O expresie a acestei îmbinări o oferă cele petrecute la Bremerhaven, unde muncitorii șantierelor navale susținuți de întreaga populație a orașului s-au opus cu succes încercărilor ocupanților de a dărîma 80 de case de locuit spre a construi instituții militare americane. Este demn de a fi menționat că Bremerhaven este o importantă bază americană în Germania occidentală.

Un factor care acționează tot mai mult împotriva lui Adenauer îl constituie tineretul vest-german. Tînăra generație se clarifică într-o problemă esențială și anume aceea a viitorului ei. Trecutul a provocat prea multe răni pentru ca prezentul să nu îngrijoreze pe fiecare tînăr care gîndește și care nu consideră „soluțiile" oferite de propaganda americană drept ideale în viață. În legătură cu aceasta o serie de amănunte furnizate de ziarul burghez elvețian „Basler National Zeitung" sînt revelatoare.

Astfel nu de mult Institutul Gallup din Bielefeld a publicat rezultatele unei anchete foarte minuțioase întreprinsă în rîndurile tineretului vest-german între 15-24 ani. La întrebarea dacă ar dori să devină soldați 78% din tineri au dat un categoric răspuns negativ. Ziarul elvețian comentînd acest rezultat subliniază: „Există indicii că rezistența tineretului vest-german împotriva remilitarizării a crescut între timp și se află în momentul de față în permanentă creștere". Trebuie de reținut că procesul de clarificare afectează atît acea parte a tineretului aflată în mod obișnuit sub influența social-democrată cît și pe tinerii din organizațiile ce fac parte din coaliția guvernamentală. „Basler National Zeitung" scria că „o parte din organizațiile sindicale ale tineretului s-au pronunțat categoric împotriva oricărei remilitarizări vest-germane" adăugind că „este interesant că și în cadrul tineretului C.D.U. (partidul lui Adenauer — n.r.) atmosfera referitoare la înarmare nu este cu mult mai bună".

Strîngînd laolaltă nenumăratele fenomene ale realității vest-germane obții lesne o imagine a impasului în care a ajuns politica lui Adenauer. Impasul acesta relevă faptul că mase importante de locuitori ai Germaniei occidentale capătă o viziune tot mai justă a sensului evenimentelor.

Oferă politica guvernului de la Bonn calea spre ieșirea din impas? Nu, pentru că Adenauer persistă pe drumul reînarmării al cărei paravan intenționează să fie o falsă „suveranitate".

Ignorarea la nesfîrșit a posibilităților de unificare pașnică a Germaniei în cadrul unui sistem european de securitate colectivă prejudiciază interesele cele mai vitale ale populației Germaniei occidentale. Numai o politică independentă, care să nu fie subordonată monopolurilor americane, poate să corespundă acestor interese. Pentru o asemenea politică luptă patrioții germani, iar alături de ei se găsesc forțele mondiale ale păcii.

EDGARD OBERST

Îndeplinirea cu succes a planului economiei naționale a R. P. Chineze pe 1953

PEKIN 14 (Agerpres). — China Nouă transmite: Presa chineză publică comunicatul Direcției statistice de stat a R.P. Chineze cu privire la rezultatele dezvoltării economiei naționale și îndeplinirii planului de stat pe 1953.

În articolul său de fond consacrat realizărilor poporului chinez în 1953, ziarul „Jenminjibao" scrie că aceste realizări reprezintă un mare pas înainte făcut de China pe calea înfăptuirii industrializării socialiste și a transformărilor socialiste în țară. Un prim rezultat important al îndeplinirii planului de stat de dezvoltare a economiei naționale în anul trecut, arată ziarul, îl constituie lărgirea construcției industriale și sporirea volumului producției industriale. Greutatea specifică a industriei moderne în valoare globală a întregii producții industriale și agricole s-a ridicat în 1953 pînă la 31%, în comparație cu 28% cît era în 1952. Producția mijloacelor de producție a reprezentat în expresie valorică 42% din totalul producției industriale. În anul care a trecut au intrat în funcțiune — total sau parțial — 35 mari unități industriale. Din punctul de vedere al valorii globale a producției, nivelul producției industriale a crescut în comparație cu anul precedent cu 33%, iar în sectorul de stat cu 40%. În ce privește producția agricolă a Chinei, ea a crescut de asemenea întrucîtva în comparație cu anul precedent, cu toate că ea a avut de suferit de pe urma unor grave calamități naturale.

Îndeplinirea cu succes a planului economiei naționale pe 1953, scrie ziarul, a dus la o nouă creștere a economiei socialiste a Chinei, precum și la realizări însemnate în domeniul înfăptuirii transformărilor socialiste în țară. Cota parte a industriei de stat în producția industrială globală a țării a reprezentat în expresie valorică 53% față de 51% în 1952; cota parte a sectoarelor cooperatist și mixt ale industriei a crescut de la 8% la 9%. Numărul cooperativelor meșteșugărești a crescut cu 43%, iar valoarea globală a producției lor — cu 76%. În agricultură, numărul cooperativelor de producție a crescut de la 3.663 cît erau în 1952 la 14.900 în 1953. În comerțul cu ridicata greutatea specifică a organizațiilor comerciale de stat și cooperatiste a crescut de la 64% la 70%.

Creșterea neîncetată a economiei socialiste, arată ziarul „Jenminjibao", a asigurat întărirea și dezvoltarea continuă a orînduirii democrat-populare în R.P. Chineză și a consolidat baza materială, necesară pentru trecerea țării la socialism.

Ca urmare a dezvoltării producției industriale și agricole s-a ridicat considerabil bunăstarea materială și nivelul de trai al poporului. Numărul muncitorilor și funcționarilor în toate ramurile economiei naționale a sporit cu aproximativ 15%. Salariul oamenilor muncii de la întreprinderile de stat și mixte a crescut cu 5%. Statul a construit pentru muncitori și funcționari noi case de locuit cu o suprafață totală de 12.000.000 m^2. Țăranii au primit de la stat împrumuturi totalizînd suma de 12 trilioane de yuani, ceea ce reprezintă cu 40% mai mult decît în 1952. Succese considerabile au fost realizate în domeniul transporturilor, învățămîntului public și ocrotirii sănătății.

Cuvîntarea rostită de Togliatti la Ravenna

ROMA 14 (Agerpres). — Ziarul „Unita" a publicat cuvîntarea rostită la 12 septembrie de Palmiro Togliatti, secretarul general al Partidului Comunist Italian, în orașul Ravenna, în fața celor 40.000 de participanți la mitingul convocat în cadrul Lunii presei comuniste.

La începutul cuvîntării sale, Togliatti, relevînd succesele obținute de mișcarea populară în Italia și în lumea întreagă, a subliniat creșterea prestigiului internațional al Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineze și țărilor de democrație populară „care au dus totdeauna o luptă dîrză pentru rezolvarea pașnică a tuturor problemelor litigioase". Arătînd că datorită succeselor obținute de forțele păcii, „pe arena internațională s-a creat o nouă situație", vorbitorul a declarat: „Guvernul italian nu numai că nu dorește să recunoască această situație nouă și să-și schimbe radical politica externă, dar intenționează chiar să intensifice lupta împotriva mișcării populare, legîndu-se cu încăpățînare de politica reacționară de subordonare față de forțele imperialismului străin".

După prăbușirea „comunității defensive europene", a subliniat Togliatti, guvernul italian se străduiește să găsească o formulă de înlocuire a acestei comunități, formula avînd același țel — crearea unui pact militar îndreptat spre pregătirea unui nou război.

După aceea, Togliatti a atras atenția asupra necesității unei noi exprimări a voinței națiunii pentru ca poporul italian să-și poată afirma într-un mod și mai convingător decît la 7 iunie 1953, voința de a instaura o orînduire democratică, de a crea un guvern care să ducă o politică de pace, de a pune capăt corupției care domnește în rîndurile vîrfurilor guvernante. Este necesar, a subliniat Togliatti, să efectuăm transformări adînci care să aibă unele din caracteristicile transformărilor efectuate la noi după eliberarea de sub jugul fascist. Dacă în orientarea politică a guvernului nu vor interveni curînd schimbări de fond, prăpastia care desparte pe cetățeni va deveni și mai adîncă, iar nemulțumirea păturilor largi ale poporului va crește. A sosit timpul să ne unim, să creăm în Italia un fel de bloc, o alianță a tuturor acelora care doresc în mod serios să redea țării libertatea, pacea și să însănătoșească sistemul de conducere a statului. Pentru aceasta se pronunță majoritatea efectivă a poporului. Este necesar ca această majoritate efectivă să se transforme într-o majoritate legală, fie printr-o nouă exprimare a voinței poporului, fie pe căi care vor depinde de desfășurarea evenimentelor. Numai în acest caz vom putea să însănătoșim situația existentă astăzi în țara noastră și să deschidem calea pentru acele transformări economice și sociale adînci care sînt necesare Italiei pentru a asigura poporului ei un nivel de trai mai ridicat.

Scrisoarea lui Schmidt Wittmack adresată deputaților Bundestagului de la Bonn

BERLIN 14 (Agerpres). — Agenția A.D.N. transmite textul scrisorii adresată de deputatul Schmidt Wittmack, colegilor săi — membri ai Bundestagului vest-german.

„La 16 septembrie, se spune în scrisoare, vor avea loc în Bundestag dezbateri importante asupra problemelor de politică externă. Discuțiile pe care le-am avut la Bonn, în Berlin și în primul rînd recentele discuții de la Leipzig cu prilejul Tîrgului din acest oraș m-au convins că reunificarea țării constituie o năzuință fierbinte a celor două părți ale patriei noastre.

De aceea, permiteți-mi să mă adresez tuturor colegilor din Bundestag și să vă rog să folosiți marile posibilități existente pentru a înfăptui o cotitură hotărîtoare în politica externă, în spiritul unei politici germane naționale. Această cotitură în urma eșecului politicii europene a cancelarului federal (Adenauer), ar face din reunificare problema centrală a politicii externe germane și ar înlătura toate măsurile care reprezintă o primejdie pentru reunificare sau o fac imposibilă.

Înarmarea cu orice preț mi se pare mie ca și multora dintre dvs. un dezastru care, în ultimă instanță, va duce la agravarea încordării în politica internațională fără a garanta o securitate adevărată și o dezvoltare pașnică a Germaniei. Cei patru ani de politică externă a guvernului federal nu au dus la atingerea scopurilor propuse. În prezent trebuie să tragem concluziile ce se impun. Noi trebuie să privim lucrurile în mod rațional și să ținem seama de realitățile politicii mondiale. Existența Uniunii Sovietice și existența unui stat răsăritean german constituie astăzi realități, iar în politică trebuie să se țină seama de realități. Singura cale spre reunificare o constituie un acord între toate părțile și alegeri libere. Acest lucru trebuie să-l asigure nu numai cele patru puteri, ci și mai ales noi, germanii. În aceste zile destinele Germaniei se află în primul rînd în mîinile germanilor. Să nu uitați că voi sînteți răspunzători nu pentru înfăptuirea directivelor vreunui partid, ci în primul rînd în fața conștiinței voastre.

Eșecul comunității defensive europene a creat un nou punct istoric de plecare pentru dezvoltarea politică în întreaga Europă. Noi ne aflăm cu toții în fața necesității de a pune acțiunile noastre în concordanță cu acest fapt nou. Posibilitatea pe care o are acum poporul german nu se va repeta. În prezent nimic nu trebuie să împiedice înfăptuirea unei inițiative adevărate în opera de reunificare a Germaniei".

Scurte știri

● Editura „Pegasus" din Amsterdam a publicat traducerea în limba olandeză a romanului „Mitrea Cocor" de Mihail Sadoveanu. Cu acest prilej, ziarul olandez „De Waarheid" a publicat o recenzie în care subliniază calitățile romanului.

● După o vizită de șase zile în orașul Ciunkin, orchestra de muzică populară romînească sub conducerea lui Constantin Cîrjan, a părăsit acest oraș plecînd cu avionul la Kunmin. În cursul șederii sale la Ciunkin, orchestra a dat trei concerte care au fost audiate de 6.000 persoane.

● La Praga a fost semnat un Protocol cu privire la colaborarea tehnico-științifică între Republica Cehoslovacă și Republica Populară Chineză.

● După cum anunță agenția France Presse, o delegație din Birmania, compusă din patru membri și condusă de ministrul muncii, Raschid, a plecat la 14 septembrie în Republica Populară Chineză.

● Potrivit unei știri transmise de agenția France Presse, mareșalul Montgomery, comandantul șef adjunct al forțelor blocului Atlanticului de nord, a sosit la Roma, unde va avea întrevederi cu președintele Consiliului de Miniștri al Italiei, cu ministrul Apărării, precum și cu șefii de stat major al forțelor armate ale Italiei. În cadrul acestor întrevederi mareșalul Montgomery va discuta despre contribuția Italiei la un nou sistem militar vest-european.

Sesiunea Biroului Consiliului Mondial al Păcii

VIENA 14 (Agerpres). — TASS transmite: Biroul Consiliului Mondial al Păcii a dat publicității la 13 septembrie, următorul comunicat:

La 13 septembrie s-a deschis la Viena sesiunea Biroului Consiliului Mondial al Păcii.

La lucrările sesiunii participă numeroși invitați — reprezentanți ai multor mișcări naționale pentru pace.

La prima ședință a sesiunii profesorul Bernal a prezentat un raport cu privire la situația internațională și la sarcinile ce revin mișcării internaționale pentru pace. Sesiunea va dura pînă la 15 septembrie.

Mîrșave provocări ciankaișiste împotriva R. P. Chineze

PEKIN 14 (Agerpres). — China Nouă anunță noi cazuri de violare a spațiului aerian al Chinei de către avioane ciankaișiste:

La 12 septembrie, un bombardier de patrulare de tip „R. B.-4 U", a apărut deasupra regiunilor de coastă din partea de est a provinciei Cijecian și a aruncat 12 bombe asupra orașului Ciuețiso. Avionul inamic a fost pus pe fugă de aviația Armatei Populare de Eliberare.

La 10 septembrie un alt avion de tip „R.B.-4 U" a apărut deasupra raionului Dinhai, provincia Cijecian. El a fost de asemenea alungat de avioanele Armatei Populare de Eliberare. La 9 septembrie, un bombardier cinkaișist de tip „B-25" a zburat deasupra raionului Meisian și Sinnin din provincia Guandun.

Sentința în procesul unor spioni americani în R. P. Chineză

PEKIN 14 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 12 septembrie, Comitetul militar de control din Șanhai al Armatei Populare de Eliberare a dat publicității sentința în procesul celor opt persoane care au făcut spionaj în favoarea S.U.A.

Hew Francis Radmond, șeful bandei a fost condamnat la închisoare pe viață.

Doi dintre spioni au fost condamnați la moarte, cu suspendarea executării sentinței timp de doi ani; ceilalți acuzați au fost condamnați la închisoare pe termene între 7 ani și închisoare pe viață.

Spionii și-au recunoscut crimele.

Această organizație de spionaj culegea informații în primul rînd cu caracter militar și îndeosebi informații despre construcțiile de apărare ale forțelor militare navale și aeriene de pe insula Liaodun, despre puterea de foc a vaselor de război care staționează în regiunea fluviului Vampu, în fața orașului Șanhai, despre industria de război din China de nord și de nord-est.

Știri sportive

Vineri seara sosește în Capitală echipa selecționată de fotbal B a R. P. Ungare care va juca duminică cu echipa secundă a R.P.R. Din lotul echipei maghiare care face deplasarea la București fac parte și cunoscuții internaționali Geller, Sandor, Csordas, Palotas, Toth Mihaly și alții.

★

Biletele de intrare pentru întîlnirea internațională de fotbal dintre echipele reprezentative B ale R.P.R. și R.P. Ungare, care va avea loc duminică pe stadionul 23 August, se distribuie prin asociațiile sportive. Distribuirea biletelor a început marți după amiază la casa specială de la stadionul Republicii din str. Puțul cu Apă Rece și durează pînă joi 16 septembrie.

★

Zilele acestea s-a desfășurat în R. Cehoslovacă, tradiționala competiție internațională de marș pe distanța Praga-Podebrady (50 km.). La startul acestei deficile întreceri au fost prezenți mărșăluitori de valoare din R.P.R., Franța, Suedia, Norvegia, Elveția și R. Cehoslovacă.

Pe primul loc s-a clasat cunoscutul mărșăluitor cehoslovac Iosef Dolezal care a realizat un timp, considerat ca cel mai bun din lume: 4h16'5"8/10. Locul doi a fost ocupat de suedezul Sederlund cu 4h39'51"6/10. Reprezentantul R.P.R., maestrul sportului Dumitru Paraschivescu s-a clasat al treilea, reușind să învingă pe campionul Franței, Charon.

★

În zilele de 2 și 3 octombrie va avea loc la București dubla întîlnire internațională de baschet dintre echipele reprezentative de băieți și fete ale R.P.R. și Belgiei.

★

Marți dimineața a părăsit Capitala plecînd în R. P. Albania lotul de volei al R.P.R. care va susține mai multe întîlniri prietenești cu voleibaliștii albanezi.

Din delegația sportivilor romîni fac parte cunoscuții internaționali St. Roman, I. Tănăsescu, B. Teodorescu, precum și tinerii jucători O. Botez, M. Rutescu, H. Nicolau, C. Niculescu, N. Pelin.

(Agerpres)

ISTORIA CONFLICTULUI ANGLO-IRANIAN

„Mediație" americană...

Desene de EUGEN TARU

REDACȚIA: București, Piața Scînteii Tel. Nr. 7.61.30. Secția scrisori Tel. Nr. 7.66.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 6.35.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii